

EVERGREEN

IMPORTS & DISTRIBUTORS

(416) 964-2516

மாபெரும் புத்தக விற்பனை நிலையம்

இலங்கை, இந்திய, புகலிட தமிழ்ப் புத்தகங்கள் அனைத்தையும்
ஒரே இடத்தில் மலிவான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிரபல எழுத்தாளர்களின் நாவல்கள், கவிதைத் தொகுப்புகள்,
கட்டுரைத் தொகுப்புகள், சிறுபத்திரிகைகள், சிறுசஞ்சிகைகள்,
இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தையும் இறக்குமதி செய்து விற்பனை
செய்கிறோம்.

.....
:இலங்கை, இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை :
: உடனுக்குடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். :
: நேரடிவிநியோகமும் உண்டு. :
.....

இலங்கை, இந்தியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து ஆகிய
நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட

- ☉ மெங்கையர் மனம் விரும்பும் நவநாகரீக ஆடைகள்
- ☉ ஆண்களுக்கான ஜின்ஸ், ரீ சேட் வகைகள்,
சாரங்கள், பட்டு வேட்டி வகைகள்
- ☉ சாறி வகைகள்
- ☉ அலங்காரப் பொருட்கள், பரிசுப் பொருட்கள்
- ☉ மற்றும் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

வவுனியா, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, இந்தியா,
சிங்கப்பூர் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் உடனுக்குடன்
பணம் அனுப்பி வைக்கப்படும்

566 A Parliament St (Parliament/Wellesley)

காலம் 8

1993

ஆசிரியர்:செல்வம்

3479 St.Clair Ave East #302
Scarborough, Ont
M1K 1L2,Canada

**இணையாசிரியர்
ஆனந்த் பிரசாத்**

வெளியிடுபவர்:

குமார் முர்த்தி
3000 Victoria Park Ave #438
North York, Ont
Canada

**விளம்பரங்கள்
E.ஜெயராஜ்**

**அட்டைப்பட ஒவியம்:
சௌந்தர்**

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

காலத்தின் பதிவுகளில் திரு. சுந்தரராமசாமியை Toronto வுக்கு அழைத்து அவருடன் கலந்துரையாடிய நாட்கள் மறக்க முடியாதவை. முழுமையைத் தேடும் ஒரு கலைஞனை அவருடைய பேச்சிலும் நடத்தையிலும் கண்டோம்.

காலம் ஒழுங்கு செய்த பகிரங்க கலந்துரையாடலில் டானியலின் "பஞ்சமர்" என்ற நாவல் நாவல் தரத்தை அடையவில்லை என்று அவர் குறிப்பிட்டது சலசலப்பு ஏற்பட்டது - அது மாத்திரமல்ல அதற்கு பின்னும் இங்கு நடைபெற்ற இலக்கிய கூட்டங்களில் இக்கருத்து பற்றி தவறாகவும் திரித்தும் பேசப்படுகின்றது.

அக்கலந்துரையாடலில் "நான் சொல்லப் போகும் கருத்துக்கள் முற்றான முடிந்த முடிபுகள் அல்ல இதற்கு எதிர் வினையான கருத்துக்கள் இருக்கலாம், நான் என்னுடைய சொந்தக் கருத்துக்களை சொல்கின்றேன்" என சுந்தரராமசாமி கூறி தன்பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

டானியலின் பஞ்சமர் நாவல் தரத்தை அடையவில்லையென்று சு.ரா. மாத்திரமல்ல, ஈழத்தில் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இன்று எழுதுபவர்களில் முற்போக்கான எழுத்தாளரும், சிறந்த விமர்சகருமான சிவசேகரமும் இக்கருத்தை சொல்லியிருக்கின்றார்.

காலம் இக்கலந்துரையாடல் இன்னும் சிறப்பாக நடக்குமென எதிர்பார்த்தது - குறுக்கீடுகளும் விதண்டாவாதங்களும் - அதை முழுமையடைய விடவில்லை.

அவருடன் பழகிய நாட்களும் பேசிய பொண்ணான நேரங்களும் எங்களுக்கு பெறுமதியானவை. பல இலக்கிய நண்பர்கள் பிரயோசனப்பட்டார்கள்.

காலம் 8 வெளிவரும் இச்சமயத்தில் ரொரன்ரோவில் முதல் தரமாக தமிழ் புத்தகங்களின் கண்காட்சியை நடத்துகின்றோம், சிலநண்பர்கள் முன்வந்து எங்களுக்கு உதவி செய்தார்கள். திரு. குகன், திரு.நவரஞ்சன், திரு.எல்லாளன் இது முக்கியமானவர்கள், அவர்களின் உதவியில்லாவிடில் இது முழுமையாக நடைபெற்றிருக்காது. இது ஒரு முன்னோடியான நிகழ்ச்சி, இனிவரும் காலங்களில் நாங்களோ வேறுயாருமோ இன்னும் சிறப்பாக செய்வார்கள்

அடுத்த காலம் நீலாவாணன் சிறப்பிதழாக வெளியிட முயற்சிக்கின்றோம், அதற்கு படைப்புக்கள் அனுப்புவோர் தயவு செய்து விரைவில் அனுப்பி வைக்கவும். எஸ்.பொலின் நளவிடைதோய்தல், சேரனின் எரிந்து கொண்டிருக்கும் நேரம், காலம் வெளியிட்ட மகாலிங்கத்தின் உள்ளொலி கவிதைத்தொகுதி மற்றும் நீங்கள் விரும்பும் தமிழ் நவீன படைப்புக்களை பெற்றுக் கொள்ள காலம் முகவரிக்கு கடிதம் எழுதுங்கள்.

**அன்புடன்
செல்வம்.**

புதுக்கவிதைத்தலைவர்கள்

ஆனந்த் பிரசாத்

குழப்பாதே!

வெகு சிலருக்கே
வாழ்வு அளித்தப்படுகிறது
மிகப்பலருக்கு
அளித்தம் கற்பிக்கப்படுகிறது

எனது மொழி
மதம் கலாச்சாரம்
உலகின் ஒவ்வொரு
நாளுக்கும் உண்டு
எரித்திரியன்
எழுதுமட்டுவானில் போய்
குழம்பியதில்லை
அறிவு திறமை
ஆர்வம் பொறுமை
நாலும் காலிகளுக்கு
நாற்காலி
நாற்காலிப் பசைக்கு
நாளும் பசித்தவர்கள்
இது காலதிலை!

இவர்கள்
குதப்பம் தப்பவும்
மிதித்தபின்பும் இழுபடவும்
சத்தியம் ஒன்றும்
சப்பித் துப்பிய குயிங்கம் இல்லை
கோஷ்டிகளும் கோஷங்களும்தான்
வலுக்க வலுக்க
தளபாட வியாபாரிக்கு
கதிரை விற்பனையில்
நிகரலாபம்

ஒரு கோஷ்டி
"தாக்க வா" என்கிறது
மறு கோஷ்டி
"பார்க்க வா" என்கிறது
ஒரு கோஷ்டியுமே
"கேட்க வா" என்றதில்லை
வியாபாரியும் மட்டும் சேர்ந்து
".....வா" என்கிறது

கலையும் இலக்கியமும்
கலாச்சாரமும் கூட

கட்டுப் பண்புவின்
கடிக் கவிக்கின்றன
வியர்த்தம் விற்றாப்போகையில்
யதளித்தம் வித்தாவிவிடுகிறது
புன்னாக்குத்தின் துணைகொண்டிருந்த
"கண்சரிஷை" வானகன் கூட
"புரோக்ரஸிவ்" ஆகி
புதுக்கவிதை புனைகிறது

பிற்போக்கும் முற்போக்கும்
பிரித்தே வித்தன
பிரிணத்துக் குழப்பிய
பிதா மகக்கணம்
பேதவிப்பே வேதமணி
நபும்சகத்தின் புரோகிதம்

குதம் வழி உணவுகொண்டு
வாய் வழி மலத்தள்ளி
புதுவழிக்கு முனைகின்ற
புதிமட்டும் புதியவிலை

தவறு செய்து குழப்பாதே!

இறத்தல்

சாகக் கூடாது.
இயற்கையால்
இயக்கத்தால்
இராணுவத்தால் இன்னும்
உயிரோடு செத்தவர்கள்
உடன்பாடிக்கூட மன்னும்
உயிருக்காய்ச் செத்தவர்கள்
உயிர்ப்போடுலகுமுக
வயிரப்பதிப்பன்ன
வாழ்ந்தாலும் கூட

சாகக் கூடாது.
சாவில் உயிர்ப்பெனினும்
சாகக் கூடாது.

உயிரில்லாது வாழ்பவர்கள்
நடமாடும் சாவுகள்
என்றே செத்தவர்கள்.

சமூகத்தால்
சடங்குகளால்
சம்பிரதாயங்களினால்
அனேகமாய்ச் செத்தவர்கள்
ஆயிரங் கோடிகளாய்
உலக உயிர்ப்பரப்பில்....

ஆவிக் குடிமக்கள்
ஆவியரசாட்சி
பேய்க்குலத்து வேதமாய்
பில்லி குனியங்கள்
"பிசாஸிசம்" தத்துவார்த்தம்
பிண்ட அரசாங்கத்தில்
மாஸூடங்கள் "பாஸிஸ்டுகள்"
இவர்கள்
சாவை வலியுறுத்தும்
இறப்புநிலை வாதிகள்

பைசாச ராஜ்ஜியத்திலும்
மனித வாழ்வை மகோன்னதமாணது.

துரும்பு

கரித்துண்டுக்கும்
கல்கவருக்கும் உன்ன
சம்பந்தம்
காகிதத்திற்குள்
குறுகிப்போனதை
விசுவரூபமெடுக்கவைத்து
மனகக்குள்
மறுகிக்கொண்டிருந்ததை
பிரமாண்டமாக்கியது
கண்ணீரை
பளிங்காக்கியது.

பல்குத்துவதற்கு
மட்டுமல்ல
இரும்புகளை
இனக்கவும் கூட

கேள்வி

கேட்பதற்காகவே
பிறந்து
கேட்டுக்கொண்டிருப்பதற்காகவே
வளர்ந்து
கேட்டதற்காகவே
மடித்தும் போனேன்

ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை
தூக்கிக் கொண்டு அலைந்தேன்
பின்பு
ஒரு நீதிமன்றத்தை
தூக்கிக் கொண்டு அலைந்தேன்

வினங்கிக்கொள்வதற்கும்
விசாரிப்பதற்கும்
வித்தியாசம் தெரிந்தபோதில்....

பதில்மட்டும்
கேள்வியாகவிவிட்டது
ஒன்றுமட்டும் புரிகிறது.
கேள்வி கேட்பதை விடவும்
மெனமமாக
கேட்டுக்கொண்டிருப்பதே மேல்

சாளரம்

கற்று முதற்கொண்டு
கருத்து வரையிலாக
தந்துகொண்டிருக்கிறது

கடன்காரனைக் கூட
காட்டிக்கொடுக்கிறது
எனது
கிரான வெப்பநிலைக்காக
இயற்கையோடு
சமரசம் செய்து கொண்டு
உடன்பாடும்
எதிர்மறையுமாக
உள்ளுக்குள் தகிப்பும்
வெளிக்கு உறைபனியுமாய்....

தாய்கேழியின்
கிறகுகளைப் போல....

பிறகுச்சத்தைப்
பிடித்துக்கொண்டு வந்து
எனக்கு
அறிமுகப்படுத்துகிறது
உட்கார்ந்தால்
வானம்
எழுந்தால் மூமி

எனது சாளரத்தின் வழியாக
உலகம்
என்னைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது!

போதை

சராயத்துக்கு
போதையேற்றிக்கொண்டிருந்தேன்
அது
சந்தோஷப்பட்டது.
அதனிடம்
எனக்கு போதைதா என்றேன்
எனக்கு போதைதா என்றேன்
சமாதியாகிவிட்டது.

அகதி

குமார் முர்த்தி

கால நிலைக்கேற்ப மாறிக் கொள் என்று முகத்தில் அறைத்து சொல்லிவிட்டுப் போனது காற்று. ஒருகணம் தடுமாறி திதானித்துக் கொண்டென். நிற்பது அறைமணி ஓரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. கால்கள் விறைத்திருந்தன. மாலை ஆக ஆக குளிர் அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. விறைத்த காலை சிமெந்து தரையில் பலமாக உதைத்து விட்டுக் கொண்டென். 'ப்' 'ப்' என்று ஓசை எழுப்பியது பொக்கற்றுக்குள்

இருந்த கைகளைப் வெளியில் எடுத்து உரசி விட்டுக் கொண்டென் பக்கத்தில் நின்று வயதான பெண் என்னைப்பாந்து புன்னகைத்தன நாளும் பதிலுக்கு புன்னகைத்து விட்டு பல்சைச் தேடினோன் அது கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் வரைக்கும் காணவில்லை இன்று சூரியற்றுக் கிழமை பல் அதிகம் இருக்காது அதுவும் இந்த வீதியில் வருவது அரிதாக வேயிருக்கும் பொதுமையோடு காத்திருந்தால்தான் வெற்றிகிட்டும் ஆனால் அதற்கு கால நிலை ஒத்து வர வேண்டும் ஏனோ தெரியவில்லை இன்றையகுளிர் அதிகமாக இருக்கின்றது. காற்று வேறு உயிர் உயிர் என்று குளிரை இன்னும் அதிகமாக்கியது. தடித்த ஜக்கற்றுக்குள்ளாலும் குளிர் ஊடுருவியது இன்னும் ஒரு கவிற்றை மெலதிகமாகப் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்று மனம் அங்கலாய்த்தது பரவாயில்லை பல்வந்து பல்சைக்குள் ஏறி உட்கார்த்தால் எல்லாம் சுவாசியிலும் என்றதும் மனம் சமாதானம் அடைந்தது மீண்டும் பல்சைப் பந்த்தேன் அதைத் தவிர மிகுதி சகல வாகனங்களும் சாரிசாரியாக இறைந்து கொண்டு சென்றன.

சூரியன் மறைந்ததாலும் வெளிச்சம் இன்னும் லேசாக இருந்தது இப்போது பல்வந்ததாலும் அந்த இடத்திற்கு போவதற்கு ஒரு முக்கால் மணி ஓசைவது பிடிக்கும் கடிக்காத்தைப் பந்த்தேன் ஜக்கை கட்டியது நான்வருவதற்கு சற்றுமுன்ன்தான் பல் போயிருக்க வேண்டும் என்று பட்டது. இன்னும் கொஞ்சம் ஓரத்தோடு வந்திருக்கலாம் என்று மனம் எண்ணியது ஆனால் வழக்கத்தை விட வேலை முடிய சற்று தாமதமாகியது பாதியில் விட்டு வர முடியாத சூழ்நிலை. அது வேலைக்கே ஆபத்தாகிவிடும் இங்கு வேலை கிடைப்பதென்பது முயற் கொம்பாகிவிட்டது என்று நினைத்த போது நான் செய்தது மனம் சரியென்று சொல்லியது.

சரியாக எத்தனை மணிக்கு தொடங்கும் என்ற சந்தேகம் தட்டியதும் ஜக்கெற் பொக்கற்றுக்குள் எங்கோ ஒரு முனையில் ஒளித்துக் கொண்டிருந்த ஓட்டசை தேடி எடுத்துப்பந்த்தேன் வாழ்வு மறுக்கப்பட்ட முன்னுவதாண்டு என்பது நான் முதலில் துருத்தியது. ஓ! என் இனிய நண்பன் அன்சாரின் தொடர்புறந்தும் முன்று வருடங்களாகின்றன. காலம் நான் எவ்வளவு வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. மறப்பதும் கூட வேகமாகத் தான் இருக்கின்றது. எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஒன்றாகப் படித்தோம் படிப்பு முடிந்தும் கூட நல்ல நண்பர்களாகவேயிருந்தோம் எப்போதும் கலகலப்பாக இருப்பான் குறும்புக்களாலும் கூட அவனது தகப்பனார் ஊரில் ஒரு பெரிய சில்லறைக் கடை வைத்திருந்தான் அவனுடைய ஜேபிக்குள் எப்போதும் பல்லிமுட்டை இனிப்பு இருக்கும். ஒவ்வொன்று நான் தருவான் ஆனால் எல்லோருக்கும் முடிய முடிய கொடுத்துக் கொண்டிருப்பான். அவனது கிராமம் எங்கள் கிராமத்தின் இருந்து

முன்று மைதான் இருக்கும் மெயின் லோடு வழியாகப் போனால் அந்த முன்று மைதாம் கடந்துதான் ஆகவேண்டும் ஆனால் குறுக்குப் பாதை ஒன்று இருக்கின்றது. குளத்துக் கரையோடு ஒட்டி ஒன்றோடொன்று அது ஒன்றரை மைதாங்குறு குறைவானது மழைகாலத்தில் குளம் நிரம்பி விட்டால் பாதை தடைப்பட்டு விடும். எங்கள் கிராமத்திலுடாக வந்து பள்ளிக்கூடம் போவ தென்றால் அவனுக்கு கொண்டிப்பியம் மழைகாலத்தில் சதா திட்டிக் கொண்டே பள்ளிக்கு வந்து சேருவான் எங்கள் கேலிப் பேச்சில் அவன் ஆத்திரப்படுவதாக கூட்டுவான் எப்படியாவது அந்தக் குளத்தை உடைத்தே தீருவது என்று சபதமெடுப்பான். ஆனால் அப்படி நடக்கமாட்டான் என்று எங்களுக்குத் தெரியும் பள்ளி இல்லாத நாட்களில் குளித்து கும்மாளம் போட குளம் இல்லாமல் போய்விடும் அதுதான் விட்டு வைத்திருக்கிறேன் என்பான் எல்லோரும் கொல்லென்று சிரிப்போம்.

ஒருமுறை தோள்புக்கு உணவருந்த எங்களைக் கூப்பிட்டிருந்தான். கற்றிவர இருந்து உணவருந்துவது ஒரு கசாறுபவந்தான். கவையும் தோறாமையுணர்வு சங்கமிக்கும் இடமாக அது தோன்றியது. நானும் முல்லிமாகப் பிறக்கவில்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது என்றேன். இப்போதும் ஒன்றும் குடி முழுவி விடவில்லை உனக்கு சம்மதமென்றால் என்று விட்டு கையில் இருந்த கவனத்தை வாயில் போட்டுவிடுக்கிவிட்டு கைவிரல் திரண்டையும் கத்திக்கோல் போல் பாவனை செய்து இதுதான் சிக்கல் என்னுள் எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம்.

பின்னாலில் நடந்த பொலில் ஆமி கெடுபிடிக்குக் கெல்லாம் அவன் கிராமம் தான் அப்போதெல்லாம் பல வழிகளில் உதவியிருந்தது அப்போதெல்லாம் அவன் தந்தைக்கு உடல் நலமில்லாததால் கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இயக்கங்கள் பற்றியும் பொறாட்டம் பற்றியும் சதா விசாரித்துக் கொண்டேயிருப்பான் இந்தப் பொறுப்புடன் இல்லாவிட்டால் நானும் வந்து விடுவேன் என்று சொல்லும் போது பாவமாக இருக்கும் நான் வெளி நாடு செல்லப் போகிறேன் என்று கூறியதும் முதலில் அவனால் தீரணிக்க முடிய வில்லை, ஏன் ஏன் என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தான். கொஞ்சக்காலத்தில் திரும்பிவிடுவேன் என்று சமாதானம் சொன்னேன் நான் வெளிநாடு வந்த பின் அடிக்கடி கடிதம் போடுவான். புதினங்கள் ஒவ்வொன்றையும் விலா வாரியாக எழுதுவான் முன்னப்போல் இப்போது இல்லை எல்லாம் தலைகீழாக இருக்கின்றது இயக்கங்கள் எங்களுக்கு விடுதலை பெற்றுத்தரும் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்து அப்போது நங்கள் இயக்கங்களில் இருந்து விடுதலை பெறுவேம் என்றுகிவிட்டது. என ஒருமுறை வருத்தப்பட்டு எழுதியிருந்தான்.

எல்லாவற்றையும் இழந்து உயிர்ப்பூச்சியை மட்டும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அதுவும் எப்போது

என்னைவிட்டுப் பறக்குதோ தெரியாது என்று எனது அகதிவாழ்க்கையின் அவலம் பற்றி எழுதியிருந்தேன் நம்பிக்கையை இழக்காதே எல்லாம் நல்லபடி நடக்கும் உனக்காக அல்லாவைப் பிராத்திக்கின்றேன் என்று உருக்கமாக கடிதம் எழுதியிருந்தான். இப்போது அவன் எந்த அகதி முகாமில் அல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனோ! அந்த ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம் அல்லது எனது முகவரியைக் கூட எடுக்க அவகாசமில்லாமல் தூரத்தப்பட்டான என்பது எனக்கு தெரியாது. ஆனால் அவனுக்கு ஒருகோபம் இருக்கும் அவன் பாதிக்கப்பட்டவன் நங்கள் பாதிக்கப்பட்ட போது எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கோபம் போல் அவன் பாதிக்கப்படும் போது அவனுக்கு கோபம் வருவது நியாயமானது தான்.

இச் செய்கைக்கு நான் மௌனமாக இருந்து அங்கீகரித்தேன் என்று அவன் எண்ணி விடக் கூடாதே என ஒவ்வொரு கணமும் என் மனம் அங்கலாய்த்தது குற்றவாளிக் கூண்டில் என்னையும் அவன் நிறுத்தக்கூடும் நியாயம் கற்பிக்கும் நியாய வாதிடலோடு கூட இணைத்து விடலாம். அது அவன் உரிமை அவன் எப்படிவேண்டு மென்றாலும் நினைத்துக் கொள்ளும் ஆனால் குரல் எனக்குள்ளேயே ஒடுங்கி என் மனச் சாட்சியைத் தட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றது ஒரு கால் இது என் சக்திக்கப்பாற்பட்ட சமாச்சாரமாக இருக்கலாம் ஆனால் தவறு என்று சொல்வதற்கு எனக்கு உணர்வு வேண்டும் அது இருக்கின்றது அதுவே எனக்குப் போதும்.

நடக்கப் போகும் கூட்டத்திற்கு என்னப்போல் அப்பது அறுபது ஆகிருதிகள் வருவார்கள் கத்துவார்கள் கண்டிப்பார்கள் கவிதை வாசிப்பார்கள் அதனால் எதுவும் நடக்கப் போவதில்லை ஆனால் என்றோ ஒரு நாள் வரலாறு மட்டும் இவர்களுக்காக ஒருசிறு தலிப்பித்தை விட்டுச் சொல்லும் அதில் அவர்கள் பிரயத்தனங்கள் துருத்திக் கொண்டு நிற்கும் அதுதான் மனித வாழ்க்கையின் ஆரம்பம் அதுவரைக்கும் எல்லோருமே ஒரு வகையில் அகதிகள் தான் அந்தம் மாறுபடலாம் ஆனால் ஆத்மத்தமான உணர்வுகள் அப்போதும் அவாவிக் கொண்டேயிருக்கும்.

சிந்தனையை வலுக்கட்டாயமாக அறுத்து பஸ் வருகிறதா என பார்வையை விட்டுறந்தேன் தூரத்தே பஸ்ஸின் முகப்பைக் கண்டதும் இந்தக் குளியிருந்து விட்டு விடுதலையாகப்போகின்ற உணர்வில் மனம் லோசாகியது என்னையறிபயமலே

அகதியில்லை அகதியில்லை நமக்குமோ தேசமுண்டு நிபிந்து நிலங்கள்

என்ற வரிகள் சற்று உரக்கவே பாடிக்கொண்டேன். புரியாவிட்டாலும் வெரி தைஸ் என்றான் பக்கத்தில் நின்ற வெள்ளைக்காரமாதா மனிதம் இன்னும் செத்து விடவில்லை என்று முணு முணுத்துக் கொண்டே பஸ்ஸில் ஏறுகிறேன்.

R.V Electronics

Sales & Service

TV & VCR
Car Stereos
(Sales, Repair, Installation)
CAR ALARMS
(Sales & Installation)
COMPUTERS
(Sales, service and Rental)
MICROWAVES
CABLE T.V CONVERTERS
AUDIO SYSTEM
TEL & ANSWERING MACHINES
AUDIO CASSETTES
ELECTRONIC GIFT ITEMS
AND MANY MORE;

FREE ESTIMATES!

VIDEO TRANSFERS
FROM ANY SYSTEM TO ANY SYSTEM

VCR SERVICE
\$29.99

2815 Eglinton ave east
scarborough, ont

Tel:266 1804
Fax:265 4201

YARL FANCY INC

யாழ் பேன்சீ

LUELLA PLAZA
272 MARKHAM ROAD

SCARBOROUGH, ONTARIO, M1J 3C5

Tel:- (416) 266 - 9638

FAX:- (416) 266 - 7431

- * மங்கையர் நாடும் நாகரீக உடைகள் சேலைகள், மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள்.
 - * பட்டு வேட்டிகள், சால்வைகள், குருத்தா, சேட் வகைகள்
 - * குழந்தைகளுக்குத் தேவையான பரிசளிப்பு நகைகள்
 - * தரமான அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
 - * கனேடிய, இலங்கை, இந்திய தமிழ் ஆங்கிலப் புதினப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்.
 - * பழைய, புதிய தமிழ் மலையாள, இந்திப் வீடியோ திரைப்படங்கள் விற்பனைக்கும், வாடகைக்கும்.
- பெறுவதற்கு நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்.

மற்றும் புதிய பரதநாட்டிய வகுப்புகள் எமது ஸ்தாபனத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன.

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெறும் பண்டிகைகள், விசேட வைபவங்களுக்கான கதிரை, மேசை COFFEE URNS, LIQUOR DISPENSERS, DISCO LIGHTS, ROULETT, CHAFFING DISH, CROWN & ANCHOR போன்றவற்றை குறைந்த விலையில் எம்மிடம் வாடகைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

குழந்தைகளிடம் பொய்களைக் கூறுதீர்கள்

இளமஞ்சள்
கரு நீலம்.
ஊதா.

கூட்டமாக வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
சிறகசைத்துச் சென்றன.

மெல்லிய சிலிப்பில்
பெண்ணின் கண்ணிமைக்குள்
நிகழும்
படப்பட்பு இவற்றுக்கு

தேன்பருக நினைத்தோ.
வழிதவறியதோ?
கன்னத்தில் மோதிச்சென்ற
வண்ணத்துப் பூச்சியைப்பார்த்து
கூச்சலிட்டு குதூகலித்தாள்
என் மகள்

குழந்தைகளுக்கு மட்டும்
பறக்கத் தெரிந்திருந்தால்
இந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகளின்
இறக்கைகளுக்கிடையில்
தொலைந்து போயிருப்பாள்

வட்டமடித்து
எட்டமாயிருந்த செடியின்
பொன்றிற இலையில் அமர்ந்து
ஓய்வெடுத்து உலகை அளந்த
வண்ணத்துப் பூச்சியை
கைகளில் பறித்து தரவேண்டினான்.

உயிர் இனங்களின்
உணர்வுகளைச் சொன்னேன்
சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் போதித்தேன்
அடம் பிடித்தாள்
ஆசை மகள்

வானத்தில் பறவைகளை பறக்கவிட்டு
கடல்களில் மீன்களை நீந்தச் சொல்லி
நிலத்தில் மரங்களையும்
மரங்களில் பூக்கும்
பூக்களின் மீது
வண்ணத்துப் பூச்சிகளையும் இருக்கவிட்டு.

நிலத்திலும் வானத்திலும்
நிறுத்தப்பட்ட அழகையும் அமைதியையும்
மனிதர்களின் முகங்களில் பூசப்பட்ட
மகிழ்ச்சியையும்
எட்டுத் திசையிலும்
கொட்டிக் கிடக்கும் அற்புதத்தையும்
குறும்பட்டித் தேர் ஏறி
காற்றில் மிதந்து
பார்த்து வரலாமெனக் கூறினேன்

அதிசயத்துப் போனால்
கட்டியனைத்து முத்தமிட்டாள்
கைகள் அசைத்து ஆர்ப்பரித்து
அம்மாவையும் அழைத்துச் செல்வோமென
எழுந்தாள்

அழகான பொய்
அழுதேன்.
அழுதேன்.
அழுதேன் நான்
மனதுக்குள்

செழியன்

A.V.M'S FOOD MART

FOR ALL YOUR INDIAN SRI LANKAN
AND CANADIAN FOOD ITEMS

FRESH VEGETABLES
MEAT, FISH, DAIRY
PRODUCTS AND MUCH
MORE!!!

புதிய பழைய பாடல்கள்
CD, Audio Cassettes
மொத்தமாகவும்
சீல்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

BEST QUALITY TAMIL, MALAYALAM,
SINHALA, HINDI AND BENGALI MOVIES
FOR RENT.

Speedy Money Transfer to

** Sri Lanka*

** Singapore and*

** India*

AVM'S FOOD MART

1181 VICTORIA PARK RD

Tel/Fax: 755-0766

இனைத்துப் பொருட்களும் மலிவு விலையில்

லத்தீன் அமெரிக்கச் சிறுகதை

இறந்த மனிதன்

ஸ்பானிய மூலம்
ஹொராசியோ குயிரோகா
ஆங்கிலம் வழியாக தமிழில்
இ.கிருஷ்ணகுமார்

லத்தீன் அமெரிக்காவின் நவீன இலக்கியக்காரர்களுள்
ஹொராசியோ குயிரோகா 1978 1937 HORACIO
QUIROGA குறிப்பிடத்தக்கவர். உருகுவே
நாட்டில் பிறந்து ஆர்ஜன்டீனாவில் வளர்ந்த இவரது
எழுத்துக்களில் இறப்பு முக்கிய இடம் பெறுகிறது.
நோயும் துயரமும் வாழ்வின் இறுதிவரை இவரைத்
தொடர்ந்துவர ஈற்றில் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

சாவு தொடரும் மனித வாழ்வின் இறுதி
உணர்வுகளைச் சித்தரிப்பது பல எழுத்தாளர்களுக்குச்

சவாலாக அமைய குயிரோகாவிற்கோ அது
இயல்பானதாகவும் வெற்றியானதாகவும் அமைந்து
விட்டது. இறந்த மனிதன் என்னும்

இச்சிறுகதையினூடாக இறந்துகொண்டிருக்கும்
மனிதனின் உணர்வுகளை அபத்தப் பண்புகளுடன்
சிறப்பாக வெளிக்கொணர்கிறார். நட்புறவு பூனாத
இயற்கையும் மிருகங்களும் லத்தீன் அமெரிக்க
மண்வாசனையுடன் இங்கு சிறப்பிடம் பெறுவதையும்
காணலாம்.

தன்றி-நங்கை

தன்னுடைய காட்டுக் கத்தியின் உதவியுடன்
சற்று முன்னர் தான் வாழைத்தோட்டத்தின் ஐந்தாவது
ஊடுவழியை அவன் வெட்டிச் சுத்தம் செய்திருந்தான்.
இன்னும் இரண்டு ஊடுவழிகள்தான் பாக்கியிருந்தன
ஆனால் சீக்கா மரங்களும் காட்டு மலேக்களும் மட்டுமே
செழித்து வளர்ந்திருந்தபடியால் ஒப்பீட்டளவில்
அவனுக்கு இருந்த வேலை குறைவானதே. இதனால்

திருப்தியுடன் ஒரு முறை தான் துப்பரவாக்கிய
புதர்ப்பகுதியில் பார்வையைவிசிக்கொண்டே மேச்சத்
புற்றரையில் சிறிது நேரம் உடல் நீட்டி ஓய்வு
எடுக்கலாம் என்று எண்ணி முன்கூட்டி வேலையை கடக்க
ஆரம்பித்தான்.

ஆனால் முன் கம்பிணைத் தாழ்த்தி அதனுடாக
கடக்க முயலுகையில் ஐந்து நெக்சிக் கொண்டிருந்த
கம்பிக்கட்டை மரப்பட்டையில் வைத்திருந்த அவனது
கால் வழக்கி விட்டது. அதே கணத்தில் தனது காட்டுக்
கத்தியையும் கை நழுவ விட்டு விட்டான். விழுந்து
கொண்டிருக்கும் போது தான் தனது கத்தி பாடக
நிலத்தில் விழவில்லையே என்ற எண்ணம் அவனுக்கு
மங்கலாக தோன்றியது.

இப்பொழுது அவன் தான் விரும்பிய படியே
வலது புறம் சரித்தபடி புற்றரை மீது உடல் நீட்டி
ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். திறந்திருந்த அவனது
வாய் மீண்டும் முடிக்கொண்டது. தான்
விரும்பியிருந்தபடியே முழங்கால்சை ஒன்றன் மேல்
ஒன்றுகளும் இடது கையை மாப்பின் மேல்
வைத்தபடியும் கிடக்கிறான். விதிவிலக்காக அவனதுமுன்
கை மட்டும் பெல்ட்டிற்குப் பக்கத்தில் இருக்க கத்தியின்
கைப்பிடியும் அதன் அரைப்பாகமும் சேட்டிற்கு வெவ்வேறு
துருத்திக் கொண்டிருந்தது மிகுதி தெரியவில்லை.

அவன் தனது தலையை அசைக்க முயன்றான்
ஒரு பயனுமில்லை. தனது ஓங்கண்ணால் கத்தியை
கூர்ந்து நோக்கினான். அவனது கை வியர்வையின் ஈரம்
கூட கத்தியில் அப்படியே இருந்தது தனது வயிற்றினுள்
புகுத்து விட்ட கத்தியைப் பற்றிய விசிவான மனக்காட்சி
ஒன்று அவனுக்குத் தெரிந்தது.

அத்துடன் தனது இருப்பு நிச்சயமாக முடிவுக்கு வந்து
விட்டது என்று உறுதியாகவும் சரிதுட்பமாகவும்,
நிதானமாகவும் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

சாவு, ஒருவன் தான் பல வருடங்களாக,
மாநங்களாக, வளங்களாக, நாட்களாக தயார் செய்து
தனது முறைக்கு சாவின் வாசற்படியை அடைவான்
என்றே தன் வாழ்நாளில் அடிக்கடி எண்ணுவான். இதுவே
அங்கீகரிக்கப்பட்ட முடிவான மனித விதி அதனால் தான்
எல்லாவற்றிலும் முக்கியமான கடைசியாக முச்சுவிலும்
அந்தக் கணத்தைப் பற்றி எமது நினைவில்களை
இயல்பாக ஓடவிடுகிறோம்.

ஆனால் வாழ்வுக்கும் அந்த இறுதி முச்சுக்கும்
இடையில் வாழும் நாளில் எங்களைப்பற்றி என்ன
கனவுகளை, எவ்வளவு சூபகங்களை, எவ்வளவு
நம்பிக்கைகளை, நாடகங்களை கற்பனை செய்து

கொன்கிறோம்! வாழ்வு அழிவதற்கு முன் உன்ன உயிரோட்டமான இருப்பில் தான் எவ்வளவு தொகையான விஷயங்கள் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதுதான் சாவைப் பற்றிய சிந்தனையில் எம்மை ஆழ்த்தும் காரணம்? சாவு மிகுந்த தொலைவில் இருக்கிறது அத்துடன் நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையை நிச்சயமாக வாழ்ந்தே ஆக வேண்டியும் இருக்கிறது.

மோன அமைதியா? இன்னும் இரண்டு விநாடிகள் கூட கழியவில்லை சூரியன் சரியாக அதே கோணத்தில்: நிழல்கள் ஒரு மில்லி மீற்றர் கூட முன் அசையவில்லை. அங்கு கிடக்கும் மனிதன் சென்று கொண்டிருந்த நீண்டகால பாதைதான் திடீரென்று மாறிவிட்டது. அவன் இறந்து கொண்டிருக்கிறான்.

இறப்பு, தனக்கு வசதியான நிலையில் தான் அவன் இறந்திருக்கிறான் என்றுதான் யாரும் கருதுவார்கள். ஆனால் அந்த மனிதன் தனது விநாடிகள் திறந்து கற்றும் முற்றும் பார்க்கிறான். எவ்வளவு நேரம் போய்விட்டது? உலகத்திற்கு என்ன பிரளயம் ஏற்பட்டு விட்டது? இந்தப் பயங்கர சம்பவம் எந்த இயற்கைக் குழப்பத்தை குறித்து நிற்கிறது? அவன் இறக்கப் போகிறான். உணர்ச்சியற்ற, காலக்கேடாய், தவிர்க்க முடியாதபடி இறக்கப் போகிறான்.

அவன் ஏற்க மறுக்கிறான். என்ன எதிர்பாராத பயங்கரம்! இது என்ன ஒரு பயங்கரக் கனவா என்று நினைக்கிறான். ஆம் அது அப்படித்தான்! என்ன மாறிவிட்டது. ஒன்றும் இல்லை மேலும் பார்க்கிறான். இந்த வாழைத்தோட்டம் அவனுடைய வாழைத்தோட்டமல்லவா? இதைத் துப்பரவாக்குவதற்கு அவன் ஒவ்வொரு காணியும் வருவதில்லையா? அவனுக்கு தெரிந்த அளவு அதைப்பற்றி யாருக்குத் தெரியும்? தனது தோட்டத்தை முழு நிறைவுடன் பார்க்கிறான். மெல்லிய அகன்ற இலைகள் சூரியனுக்கும் தம்மை காட்டியபடி இருந்தன. காற்றால் அலைந்த பல இலைகள் மேலும் அருகாமையிலே. ஆனால் அவை இப்போது அசையவில்லை. இது ஒரு அமைதியான நடுப்பகல் விரைவில் பன்னிரெண்டு மணியாகி விடும்.

வாழை மரங்களுக்கடாக உயரத்தில் தெரியும் தனது விட்டின் சிவப்புக் கூரையை நிலத்தில் கிடக்கும் அந்த மனிதன் பார்க்கிறான் புதர் மரங்களும் காட்டுக் கறுவாக்களும் இடது புறத்தில் மங்கலாக தெரிகின்றன. அவனால் பார்க்க கூடியதெல்லாம் இவை மட்டுமே. ஆனால் பின்புறமாக புதிய துறைமுகத்திற்கு போகும் வீதி செல்லுகிறது என்பதும் தனது தலைக்கு தேர் கீழே பரணை சமவெளி குளம் போல் பரந்து விரிந்து கிடப்பதும் அவனுக்கு நன்றாக தெரியும் ஒவ்வொன்றும்— ஒவ்வொன்றும்— மிகச் சரியாக எப்போதும்

போலவேதான். கொழுத்தும் வெயில், உடல் சிலிர்க்கும் காற்று, தனிமை ஸ்தம்பித்து நிற்கும் வாழைகள். உயரமான முன் கம்பி வேலி, விரைவில் மாற்றப்பட வேண்டிய தடித்த கம்பிக் கட்டைகள் எல்லாமே—

சாவு! அது நிகழக்கூடியது தானா? அதிகாலையில் கையில் காட்டுக் கத்தியுடன் அவன் புறப்பட்டுச் செல்லும் பல நாட்களில் இதுவும் ஒன்றில்லையா? நாலு மீற்றர் அளவு தொலைவில் நெற்றியில் நட்சத்திரத்தாடன் மெல்ல முன் கம்பியை முகசிந்து கொண்டிருக்கும் அந்தப் பெண் குதிரை அவனுடைய குதிரையிலேயா?

ஆம், ஆனால்—! யாரோ சீழ்க்கையடிக்கிறார்கள். அவனது பின்புறம் வீதியை நோக்கி இருப்பதால் அவனால் பார்க்க முடியாது? ஆனால் சிறிய பாலத்தின் மேல் செல்லும் குதிரையின் குழம்பின் அதிர்வுகளை அவனால் உணரமுடிகிறது. ஒவ்வொரு காணியும் 11.30 க்கு புதிய துறைமுகத்திற்குச் செல்லும் சிறுவன் தான் அது. அவன் எப்போதும் சீழ்க்கையடித்துக் கொண்டேயிருப்பான். பட்டை கழன்ற கம்பிக்கட்டையிலிருந்து தோட்டத்தையும் வீதியையும் பிரிக்கும் புதர்மரங்களாலான வேலியை அவனது பாதங்களால் தொடமுடியும் இது பதினைந்து மீட்டர் நீளமுடையது. அது அவனுக்கு மிகச் சரியாக தெரியும். ஏனென்றால் அந்த வேலியைப் போடும் போது அவனே தூரத்தை அளந்திருந்தான்.

அப்படியானால் என்னதான் நடக்கிறது அதற்குள்? மிஷியோனில் வாழும் ஏனையவர்களினுடையதைப் போன்ற வழமையான ஒரு நடுப்பகலா இது அல்லது இல்லையா? அவனுடைய புதர் நிலம் மேய்ச்சல் நிலம், துப்பரவு செய்யப்பட்ட வாழைத்தோட்டம் இவையெல்லாம்—? ஒரு சந்தேகமும் இல்லை! கட்டைப்புறங்கள் மலைகள், அமைதி, மங்கலான சூரியன் எல்லாம் அப்படியே—

ஒன்றுமே ஒன்றுமே மாறவில்லை அவன் மட்டுமே வித்தியாசமாய் இருக்கிறான். இரண்டு நிமிடத்திற்குள் அவனது மனித வாழ்க்கை தனது கைகளால் மட்டுமே ஐந்து மாதங்களாக பாடுபட்டு உழைத்த நிலத்தாடனும் தோட்டத்தாடனும் ஒரு தொடர்பும் அற்றுப் போகிறது. தனது குடும்பத்தாடனும் அவ்வாறே, கழன்று போயிருந்து ஒரு மரப்பட்டையும், இடுப்பில் செருகியிருந்த கத்தியும் காரணமாக திடீரென்றும் இயல்பாகவும் அவன் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு விட்டான். இரண்டு நிமிடங்கள் மட்டுமே அவன் இறந்து கொண்டிருக்கிறான்.

ஒவ்வொரு நாளும் செய்வதுபோலவே சாதாரணமாகவும் இயல்பு பிசகாமலும் சுற்றுமுன் பாலத்தைக் கடந்து சென்ற அந்தப் பையனின்

செயலானது சேந்து களைப்புற்று வலது புறமாக புற்றரையில் கிட்குமுடி அந்த மனிதனுக்கு சாவை ஏற்க முடியாமல் செய்தது.

அவனால் வழக்கி விழாமல் இருந்திருக்க முடியாதா? அவனது காட்டுக்கத்தியின் கைப்பிடியை (தற்போது வெடித்துள்ளதும் விரைவில் வேறொன்று மாற்றப்படவேண்டியதுமான) சற்று முன்னர் தான் தனது இடது கையில் முட்கம்பிகளுக்கு இடைய பிடித்திருந்தான். பத்து வருடங்களாக இந்தக் காட்டில் வேலை செய்திருந்தவனுக்கு காட்டுக் கத்தியை உபயோகிப்பதில் நல்ல தேர்ச்சியும் இருந்தது. காலை நேர வேலையால் மட்டும் சற்று களைப்படைந்திருந்தான். இப்போது வழமைபோல் சிறிது ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இதை எப்படி நிரூபிப்பது? தனது உதடுகளுக்கிடையே நுழைத்து கொண்டிருக்கும் மெய்ச்சுற் புற்களை தனியாக ஒரு சதுர மீற்றர் நிலத்தில் தானே பயிரிட்டிருந்தான். மேலும் அதுதான் அவனுடைய வாழைத் தோட்டம். முன்கூக்கம்பியடியில் கவனத்தூடன் செறுமிக் கொண்டிருக்கிறதே அதுதான் நட்சத்திரமுடைய பெண்குதிரை. குதிரை அவனை முழுமையாக பார்க்கிறது. அவன் கம்பிக் கட்டையடியில் விழுந்து கிடக்கும் நேரம் தொடக்கம் அந்த முலை வேலியடிக்கு வரத் தன் குதிரைக்கு துணிவு இல்லை என்பது அவனுக்குத் தெரிகிறது. அவன் தன் குதிரையின் வேறுபாடான இயல்பை நன்கு உணர்கிறான். குதிரையின் தோள்ப்பட்டை பகுதியிலும் பின்புறத்திலும் வியர்வை ஈரம் கருமையாக வழிவதை அவன் காண்கிறான். ஈயத்தைப் போல் கனமானதாக வெயில் மாபெரும் அமைதி வாழை மரங்களின் ஓரம் கூட அசையவில்லை. இந்த ஒரே விடயத்தைத்தான் அவன் ஒவ்வொரு நாளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

மிகுந்த களைப்பு. என்னாலும் அவன் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான். பல நிமிடங்கள் இப்போது கழிந்து விட்டன. அத்தோடு பன்னிரண்டு மணிக்கு இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில்தான் அவனது சிவப்புக் கூரை வீட்டிலிருந்து அவனது மனைவியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் அவனைச் சாப்பாட்டிற்கு அழைத்துப் போக தோட்டத்திற்கு வருவார்கள். தாயின் கைப்பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முயலும் தனது இளைய மகனின் "பப்பா...! பப்பா!" என்ற குரல்தான் எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் எப்போதும் அவன் கேட்பான்.

இது அது அல்லவா ...? நிச்சயமாக அதைத்தான் இப்போது அவன் கேட்கிறான். இதுதான் அந்த நேரம் அதைத்தான்... அவனது மகனின்

குரல்தான் தற்போது கேட்கிறான்...

என்ன பயங்கரக் கனவு. என்னாலும் இதுவும் நிச்சயமாக ஏனைய சாதாரண நாட்களைப்போல ஒரு நாள் தானே! மிக அதிகமான வெளிச்சம். மஞ்சளான நிழல்கள். போற்றினை போன்ற வெப்பம் அதனால் அடைய முடியாத வாழைத்தோட்டத்தருகே நிற்கும் குதிரையின் பொங்கும் வியர்வை...

மிகவும் நன்றாக களைத்து விட்டான்.

அவ்வளவுதான். முதலில் இளம் பற்றையாகவும் பிறகு பதர் காடாகவும் இருந்த இந்தக் கடலையை எத்தனை தடவைகள் இதே போன்று நடுப்பகலில் வீடு செல்லும் போது கடத்திருக்கிறான்? இடது கையில் காட்டுக் கத்தி அசைந்தாட எப்போதும் களைத்தபடியே மெதுவாக வீடு திரும்பிக் கொண்டிருப்பான்!

ஆனால் இப்போதும் அவன் விரும்பினால் தன் எண்ணங்களை வேறு திசைகளில் நகர்த்த முடியும். அவன் விரும்பினால் தனது உடலை ஒரு நொடி கைவிட்டு களைத்துப் போயிருந்தால் ஓய்வெடுக்கத்தானே உருவாக்கிய அந்த இரத்தக் குழியிலிருந்து கொண்டு சாதாரணமாக தினமும் தெரியும் இயற்கை குழலை அதாவது எரிமலை பிரதேசத்தில் நிமிர்ந்து நிற்கும் மெய்ச்சுற் புற்களை, வாழைத் தோட்டத்தை அதனுடைய செம்மண்ணை, கீழே சரிந்து வீதியை நோக்கிச் செல்வதால் பார்வைக்கு மங்கலாக தூரத்தில் தெரியும் முட்கம்பி வேலியை, அதற்கும் அப்பால் தனது சொந்தக் கைகளால் துப்பரவு செய்யப்பட்ட அந்த நிலத்தை அத்தோடு தனது வலது புறத்தில் கிடக்கும் பட்டை கழன்று போன கம்பிக்கட்டையின் அடியை, மேலே இழுப்பட்டு நிற்கும் தனது கால்களை, சரியாக ஏனைய நாட்களைப் போலவே தன்னை சிறிது குரிய ஒளி பரவும் மெய்ச்சுற் புற்றரையை ஆகிய எல்லாவற்றையுமே பார்க்க முடியும்

ஆனால் வியர்வைக் கோடுகள் வழிய வேலி முலையில் கவனத்தூடன் அசையாதது நிற்கும் குதிரையும் கூட நிலத்தில் கிடக்கும் அந்த மனிதனைப் பார்க்கிறது. அத்துடன் தனக்கு விருப்பமிருந்தும் வாழைத்தோட்டத்திற்குள் புக துணிவில்லாமல் அப்படியே நிற்கிறது- "பப்பா..." என்ற குரல்கள் சமீபமாக கேட்க அந்தக் குதிரை நீண்டநேரமாக உணர்ச்சியற்றுப் போயிருந்த தனது காதுகளை மெட்டு நிலப் பக்கமாக திருப்பியதுடன் தற்பொழுது இறுதி ஓய்வு பெற்று விழுந்து கிடக்கும் மனிதனுக்கும் கம்பிக் கட்டைக்கும் நடுவாக கடந்து செல்ல தீர்மானித்து தனது பொறுப்பிலிருந்து விடுபட்டுச் சென்றது.

போவோம், புதிய நகரம் நோக்கி.... ரொறன்ரோ

கிரெக் கேற்றன்பியைத் தெரியாத கனடிய எழுத்தாளர் எவருமே இருக்க முடியாது. அதேவேளை அவருக்குத் தெரியாத ஆங்கிலத்தில் எழுதும் சர்வதேச எழுத்தாளர்களும் இருப்பது அரிது. காரணம், அவர்தான் 'ஹாப் ப்ளொன்ட் சென்ட்' என்பதன் ஸ்தாபகரும் கலை இயக்குனரும். அங்கு அடிக்கடி உலக எழுத்தாளர்கள் பலரையும் அழைத்து அவர்களை அறிமுகம் செய்து, தங்கள் படைப்புகளிலிருந்து ஒரு பகுதியை அவர்களுையே வாசிக்கச் செய்பவர். இந்த வகையான அங்கு உலகில் வேறெங்கிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இங்கு தான் இவ்வளவு சிறப்பாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறுகிறது. இது திரைப்பட விழா மாதிரியாக இல்லாவிட்டாலும், கோலாகலமாக அமையாத குணத்தில், சிறந்த எழுத்தாளர்கள் வருகை தந்து சிறப்பதால் அந்த வகையைச் சார்ந்ததே.

இதற்கு இன்னொரு சிறப்பு! கனடா ஒன்றாறியோ மாநில அரசு இதற்கு அதிக அளவில் பணம் கொடுத்து உதவுகிறது.

ரொறன்ரோவிலுள்ள ஒவ்வொரு வீதியும் இலக்கிய உறவு கொண்டன. விடுதிகள், போசனசாலைகள், தெருக்கள் போன்றன. உலக இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் நடந்து திரிந்தவை என்ற பெயர் பெறும் என்று பெருமிதப்படுவார். அவருக்கு மார்க்கிரெட் அர்வூட், கிங்ஸ்லி அமிஸ், ஹெபேட்சன் டேவிஸ் போன்றோர் பலரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கின்றனர்.

'வெனிதாட்டு எழுத்தாளர்களின் கண்களுடாக' என்ற ஒரு நூலைக் கூட அண்மையில் எழுதி உள்ளார். அந்நூலில் ஹென்றி ஜேம்ஸ், அல்பேட் காமு, ஆர்தர் கோனான் டொயில் இங்கு வந்து பார்த்து விரும்பிய இடங்களைப் பலவற்றையும் குறிப்படப்படுகின்றார். வோல் டயர் கனடாவைத் தன் கற்பனையில் கண்டு எழுதியவை பற்றியும் சான்ஸ் டிக்கின்ஸ் இங்கு வந்ததையும் கூறுகிறார்.

வினாடியிர் நாபசோவின் 'லொலிற்று' நாவலே ரொறன்ரோவில் அவர் வந்து தங்கி இருந்த போது தான் உருவம் பெற்றது என்கிறார். இம்முறை நோபல் பரிசு பெற்ற ரோனி மொறிசன் இந்த மையத்தில் அடிக்கடி தன் நூல்களை வாசித்திருக்கிறார்.

சல்மான் ருஷ்டி, ரொறன்ரோவுக்குப் பலமுறை வந்திருக்கிறார். ஹெமிங்வே இங்குள்ள பத்திரிகையான ரொறன்ரோ ஸ்டாரில் வெளிநாட்டு நிருபராக

கடமையாற்றியது மட்டுமல்லாமல் அந்த பத்திரிகையில் பல சிறுகதைகளும் எழுதியும் இருக்கிறார்.

இங்கிலாந்தில் புகழ் பெற்ற 'புக்கர்' பரிசையும், கனடாவின் உயர்ந்த பரிசை (கவர்னர் ஜெனரல்) பெற்ற கனடியரான மைக்கேல் ஒண்டாச்சி (இலங்கையில் பிறந்தவர்) ரோசன்ரன் மிஸ்திரி (இந்தியாவில் பிறந்தவர்) கவர்னர் ஜெனரல் பரிசு பெற்றவர். இவர்கள் எல்லாரும் இந்த ஹாப் ப்ளொன்ட் நடுவத்துக்கு அந்நியமனவர்களல்ல.

(சுந்தர ராமசாமியும் இதே தெருக்களில் நடந்து எங்களுக்குப் பெருமை தந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ரொறன்ரோவுக்கு உலக இலக்கிய வரலாறு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாமும் கலந்து கொள்வோம்.

என்.கே.எம்

அங்கில நாவலாசிரியர் அந்தனி பேஜஸ் காலமாகி விட்டார்.

ஐம்பது நாங்களுக்கு மேல் எழுதியவரும் பதினைந்து கட்டுரை நூல்கள் எழுதியவரும் உயர்ந்த பரிசுகள் புக்கர் பரிசு, நோபல் பரிசு போன்றவை எதுவுமே பெறாதவருமான அந்தனி பேஜஸ் நவம்பர் 25, 93ல் காலமானார். புற்றுநோய்.

39ம் வயதில் எழுத ஆரம்பித்தார். சுவாரஸ்ய சம்பவம் அதற்கு காரணம். முனையில் கட்டி, இன்னும் ஒரு வருசம் மட்டும் தான் உயிருடன் இருப்பார். வைத்தியர் தவணை கொடுத்தனர். மனைவி குடியினால் சிரோசிஸ் நோயாளி. தான் இறந்த பின் அவருக்குப் பணம் தேவை வாழுவதற்கு. அதற்கு நூல்கள் நாவல்கள் எழுதினால் ரேயல்ரி பணம், வாழ்நாள் முழுவதும் கிடைக்கும். பத்து நாவல்களை அந்த வருசத்துக்குள் எழுதத் திட்டம். ஐந்தரை நாவல்களை எழுதியும் முடித்து விட்டார். ஒரு வருசம் எழுதியும் முடித்து விட்டார். ஒரு வருசம் ஆயிற்று. ஆவர் இறக்கவும் இல்லை. முனையில் இருந்த கட்டியையும் காணவில்லை. ஆனால் பேஜஸ் நாவலாசிரியராகி விட்டார். வளமான தொடர்ந்து எழுதும் திறமை பெற்றார்.

எதிர்காலம் பற்றிக் கூறுபவர். வன்முறைத் தன்மை கொண்ட கற்பனைப் புனைவுகளைப் படைப்பவர் என்று விமர்சிக்கப்படுபவர். முதல் பிரகடமான நாவல் Time for a Tiger. அப்போது மலேசியாவில் ஆசிரியராக பணியாற்றினார். A Clockwork Orange என்ற நாவல் 1962ல் பிரகடமானது. 1971ல் சினிமாப் படமாகவும் எடுக்கப்பட்டது. அவருடைய கடைசி நாவல் A Dead

Man in Deptford. பதினாறாம் நூற்றாண்டு ஆங்கில நாடகாசிரியனான கிறிஸ்தோபர் மாளோவ் பற்றிய கற்பனை உருவம் அது விமர்சகர்களின் விமர்சன வரவேற்பைப் பெற்றது.

சங்கீதத்தில் ஆர்வம் உடையவர். சங்கீதமும், சிம்பனிகளாக, எழுதியுள்ளார் நாவலாசிரியராகவா? சங்கீதம் எழுதுபவராகவா? தான் தன் தேர்வைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டவர்.

பொருளாதார ரீதியில் தன்னம்பிக்கை அற்றவர். பல சொத்துக்களைக் கொண்டிருப்பது போதும் தன்னிடம் இருக்கும் சொத்து பணம் போதுமா என்ற சதா கவலை.

மலேசியாவில் படிப்பித்த காலத்தில் பல தமிழர்களுடன் தமிழாசிரியர்களுடன் பழகியவர். ஆங்கிலச் சொற்களை தமிழர் ஒரு தினுசாகத் தமிழாக்கிக் கொள்வர். அதை உன்சிப்பாகக் கவனிக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கூட அவை ஆங்கிலச் சொற்களா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படும் ஒரு முறை தன் மொழியியலை கட்டுரையில் எழுதியிருந்தார்.

இத்தாலிய சினிமா மேதை மறைந்து விட்டார்.

உலகச் சினிமாப்பட அரங்கில் புகழ் பெற்றவர் மேதை. இத்தாலிய சினிமாப்படங்களின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமானவர். பட இயக்குனர் பிரெட்ரிக் ஃபெலனி. ஒக்டோபர் 31, 1993 காலமானார்.

இவர் காலமான பின் அனாதையம் தெரிவித்தவர்களைக் கவனித்தால் இவர் புகழ், செல்வாக்கு எவ்வளவு உயர்ந்தவை என அறியப் போதும்.

நடிகை சோபியா ஸோன்: 'மாபெரும் வெளிச்சம் மறைந்து விட்டது. இன்று இருளில் இருக்கிறோம்' என்கிறார்.

அந்தனி குயின். la Strada என்ற இவரது படத்தில் நடத்தவர். முதன் முதல் ஒஸ்கார் பரிசைப் பெற்றுக் கொடுத்த படம். அவர் கூறுகிறார் 'இனிமேல் பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் முடிவில்லாமல் படங்களை எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்'

புகழ் பெற்ற நடிகரும் 'இயக்குனருமான வுடி அலன்: 'இந்த நூற்றாண்டின் தனித்துவமான பட இயக்குனர். அவர் மறைவு பாரதூரமான இழப்பு' என்கிறார்.

பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி பிராங்கோ மித்திரோன்: 'மாபெரும் சிருஷ்டி மனம் படைத்த மேதை கவிதையையும் கருணையையும் திறமையாகக் கலந்தவர் மறைந்து விட்டார்' என்கிறார்.

La Roma வில் நடத்த நாவலாசிரியரான Gore Vidal 'ஃபெலனி இல்லாமல் உலகம், குறிப்பாக இத்தாலி வெறுமையும் சலிப்பும் அடையும்' என்கிறார்.

1993 ஒஸ்கார் திரைப்பட விருது விழாவில் அவரது சினிமாத் துறைச் சாதனைக்காக ஒஸ்கார் விருது கொடுத்து அவரைக் கௌரவித்தது. நான்கு முறை ஒஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்றவர். பல சர்வதேசப் பரிசுகளையும் பெற்றவர். இருந்தும் தனது நகரத்தை வைத்தே. அதன் மண்ணை வைத்தே எல்லாப் படங்களையும் எடுத்து. இத்தனை புகழையும் சம்பாதித்தவர். சர்வதேசத்திலும் செல்வாக்கைச் செலுத்தியவர்.

இவர் வடமத்திய இத்தாலியல் அட்ரியாற்றிக் துறைமுகத்துக்கருகில் உள்ள ரிமினியில் ஜனவரி 20, 1920ல் பிறந்தார். நகர, சமய, மத்திய தரவர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர். தகப்பனார் கோப்பி விற்பனை சார்ந்தவர். தகப்பனார் கோப்பி விற்பனை செய்து ஓரளவு செல்வந்தரானவர்.

தனது 19வது வயதில் நாடகக் கம்பனிக்களருடன் சேர்ந்து இத்தாலி முழுக்கப் பயணம் செய்தார். எடுபிடி வேலையாக. அந்தப் பயணம் அவர் வாழ்க்கை முழுவதையும் தரிசிக்க வைத்தது. இயற்கைக் காட்சிகள், இத்தாலிய பாத்திரம், அதில் தன்னைக் கண்டுபிடித்தார்.

இத்தாலிக்கு திரும்பி வாஜொலி நாடகம் எழுதினார். கூடவே வேறு சிலருடன் சேர்ந்து சில திரைப்படத்தையும் எழுதினார். 1943ல் காலெற்றோ மகிளா என்பவரை விரும்பி மணம் முடித்தார். அவருடைய La Strada, The night of Cabrice என்ற படங்களில் அவர் நடத்திருக்கிறார்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் முடிந்த பிறகு இவரும் சில நண்பர்களும் சேர்ந்து Funny Face Shop என்ற கடை வைத்தனர். நையாண்டி உருவப்படங்கள் அச்சநாடாவில் குரல் பதிவு செய்து நேசநாடுகளின் படையினரின் குடும்பத்துக்கு விற்பனை. அந்த நாளில் தான் ஒருநாள் ரெபேட்டோ ரெசலினி என்ற பட இயக்குனர் இந்த கடைக்கு வந்திருந்ததால் தன்னுடைய கூட்டுச் சேர்ந்து ஒரு விவரணைத் திரைப்படம் எடுக்க விரும்புமா என்று கேட்டார். அந்தப் படம் தான் Open City. ஸோமை நாஜிகள் கைப்பற்றி வைத்திருந்தது பற்றியது. நவீன யதார்த்தப்படம். இந்தப் படத்தின்

பின்னரே இத்தாலியின் சினிமா மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது.

அவரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் பல தரப்பட்டவை. ∴ பெலனி படம் மாதிரி என்றால் எதிர்பாராத திருப்பம் ஒரு திணுசானவை, துணிவானவை என்பதைக் குறிக்கும் படங்கள் கவித்துவமானவை. மறுமலர்ச்சி, யதார்த்தம் கொண்டவை.

கவித்துவத்தைப் பற்றி பலருக்கும், பலவிதமான அபிப்பிராயம். உண்மையில் பலருக்கும் புரியவில்லை. புரிந்தது மாதிரி நடிக்கிறார்கள் என்றால் ஒருமுறை. இன்று வாழும் இயக்குனர்கள் அத்தனை பெரும் ஏதோ ஒரு வகையில் அவருடைய செல்வாக்கில் பாதிக்கப்பட்டவர்களே.

La Strada, I Vitalloni என்ற படங்கள் பழைய பரம்பரையை செல்வாக்குட்படுத்தியவை. Fellini's Casanova Satyrical புதிய பரம்பரையை செல்வாக்குட்படுத்தியவை.

அவருடைய படங்களில் பல சுயசரிதைச் சம்பவங்கள். மனித நிலைகளின் அபத்தங்களைப் படம் பிடிக்கிறார். வாழ்க்கை, சமூகம், ஆண் பெண் உறவு, பால் காதல் உறவு பற்றிய அவரின் தரிசனங்களே அவை. பூசாரிகளுக்கு முழு எதிரி குற்றம் அன்னியமாதல் பற்றி ஆழமான அக்கறை கொண்டவர்.

அவருடைய படங்களில் நிறைய முகமுடிகள். வேடங்கள், சர்க்கல்கள், திகைக்க வைக்கும், திகிலூட்டும் முகங்கள் வரும். அவற்றினூடாக நாம் காணாத கண்ணாடிகளுக்கூட அவர் வாழ்க்கையைக் கண்டார்.

பல திரைக்கதைகளையும் தானே எழுதினார். இரண்டு உரையாடல் எழுத்தாளர்களை வைத்திருந்தார். ஒவ்வொரு சிருஷ்டி விபரங்களையும் தானே கண்காணித்தார். இறுதி எழுட்டிங்கைக் கூடத் தானே கவனித்தார். அதைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதில் கவனம், கண்டிப்பானவர். அதனால் ஒவ்வொரு சினிமாப்படமும் எடுக்கக் குறைந்த இரண்டு ஆண்டுகள் பிடித்தன. படம் எடுத்து முடியும் வரை தயாரிப்பாளர்களை கிட்ட நெருங்க விடமாட்டார். தனக்குத் தேவை பணம் தரக்கூடிய மனிதர்கள் மட்டும் தான் என்று விளக்கம் கூறுவார்.

தன் படங்களை மிக அவதானமாக சிரத்தையுடன் பார்வை இடுவார். வேறு எவருடைய படங்களையும் பார்ப்பதில்லை. அவை வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதில்லை. வணிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, கலையை அல்ல என்பார்.

அவருடைய படங்களைப் பற்றிய சிறுகுறிப்புகள் பின்வருவன:

அவருடைய படங்கள் எதிர்பாராத திருப்பங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டன. La Dolce Vita ஒரு பெரிய யேசுவின் சிபியுடன் ஆரம்பமாகிறது. யேசு தன் இரு

கைகளையும் அகல விரித்திருக்கிறார். அந்த சிபியை ஹெலிகொப்டர் விளக்க முடியாதவகையில் றேம் நகரில் கூரைகளுக்கு மேலாக இழுத்துச் செல்கிறது.

இயந்திரப்பாங்கான, தன்னடக்கமான றேம் நகர உணவுச்சாலைகளில் உக்கிப்போன, சிறப்பான வாழ்க்கை காட்டப்படுகிறது. மரபற்ற பாலியல் உறவுகள், விதேசப் பொருட்களில் இன்பம் தேடுதல், அதிக சலிப்புகள் நிறைய உள்ளன. இந்தப் படம் பல இத்தாலியர்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. றேமன் கத்தோலிக்க சபை இதைத் தடை செய்தது. ஆனால் இத்தாலியிலும் உலகிலும் மாபெரும் வெற்றியீட்டியது.

8 1/2 என்ற படம். அதில் ஒரு வினோதமான இயக்குனர். தன் சகாக்களுடன், உண்மையானதும் கற்பனையானதும், இறந்தவர்களுடனும், உயிருடன் இருப்பவர்களுடனும், இனிமையான சமரச நடனம் ஆடுகிறார். அத்துடன் படம் முடிகிறது. இந்தப் படத்தில் அவருடைய சுயசரிதை நிறைய உள்ளது என்பது உண்மை. புதுமை, அகந்தை, அங்கதச்சுவை, கற்பனை உள். ஒரு சிருட்டிகர்த்தாவின் நடுத்தரவயது தத்தளிப்புப் பற்றியது. I Vitalloni (அலைத்து திரிபவர்) இதற்கும் அடிப்படை இவருடைய இன்ப துன்ப சுயசரிதை. ஐந்து நகர வாலிபர்களின் இலக்கற்ற வாழ்க்கை தான் கதை. அதில் அவர்களுடைய சேஷ்டைகள் பல.

La Strada (தெரு) கவித்துவம் நிறைந்தது. துன்ப முடிவு. அப்பாவியான ஒரு கோமாளி, சமையல்காரை, வைப்பாட்டை, முரடும் பண்பில்லாத ஒரு பலவானுக்கு வேலை செய்கிறான்.

The night of Cabiria சுயகழிவிர்க்கமுள்ள ஆனால் நிரந்தர நம்பிக்கையில் வாழ்கிற ஒரு விபச்சாரியின் கதை. இச்சையுள்ள பல காதல் களவுகள் கொண்டவர். கௌரவமான வாழ்க்கையை எதிர்பார்த்தான். கிடைக்கவில்லை.

Amaragord (நினைவுகள்) இது இத்தாலியில் 1930ல் ஒரு வருசத்தில் நடந்த கதை. அவற்றின் நினைவுகள்.

Juliet of the spirits (1965) அவருடைய முதல் வண்ணப்படம். களவுகளாலும் ஆவிகளாலும் பிடிக்கப்பட்ட கணவனால் கைவிடப்பட்ட ஒரு மனைவியின் கதை.

Fellini's Satyrical சீரழிவின் காவியம். சுயபால் இச்சை தேடும் வாலிபனின் தேசந்திரம் பற்றிய கதை. இது சீரழிந்து போகும் பழைய ரோம் நகரத்தில் நடந்தது. The Clowns, Fellini's Roma, And the ship sails, Intervista இவருடைய வேறு சிறந்த படங்கள்.

இருள் அடைந்த தீனம்

ஹம்சத்வனி

கருக்கு மட்டைகளை வரிசையாக நிறுத்தி வைத்து பின்னப்பட்ட அந்த தடுப்புகள் சுவர்களாய் நின்றன. முன்று முலைகளை உடைய அந்தப் பெரிய ஆடு முதுகை மட்டைகளில் தேய்த்தது. செவிகளை மடே என்று அடித்துக் கொண்டது. அது முன்னங்காலை மடக்கி படுத்துக் கொண்டவும் தொண்டைக்குழி வழியே முட்டை அளவில் ஒரு அலை ஓடிவர அசை போடத் தொடங்கியது. வயல் வெளியில் மெயும் போது இந்த ஆடுகளுக்கு நிதானமே இல்லை. அதிலும் இதிலும் ஓடிப்போய் இன்னுமொன்றிலும் கடித்து மெல்லாமல் வயிற்றை நிரப்பிவிட்டு இப்போது கவை பிடித்துணர் அசைபோடுகின்றன. அசை போடும் போது கவையை உணர்ந்தோ என்னவோ அந்தப் பெரிய ஆடு கண்களை முடித்திறந்தது. செவிகளை மீண்டும் மீண்டும் "மடே" என்று அடித்துக் கொண்டது அந்த சத்தத்தில் அருகில் நின்ற ஆடு திரும்பியது.

"அடே துலைவானே" அந்த மான் புள்ளிக் கிடையைக் காணலை எவ்ளோ தேடிச்சொன்னா நீ அங்க நின்று என்னா செய்யிறாய்

எனக்குத் தெரியும் ஆனால் இந்த அம்மாவிற்கு தெரியவில்லை அது தொலைத்து போனது தொலைத்து போனதுதான் அந்த கிடய்க்கு உடல் பூராகவுமே மாறுக்கு இருப்பது போல் அழகாகப் புள்ளிகள் இருந்தன. அதனாலேயே

அந்தக் கிடய்க்கு மான்புள்ளிக் கிடாய் என்று பெயர் வந்தது. அது வல்லமையுள்ள மாமனிதனைப் போல் வேதானக்கதை விக்ரிமாதித்தனைப் போல் நிமிர்ந்து நடந்து வரும் அவ்வளவு ஆடுகளுக்கிடையிலும் அதன் தலை மேலே தெரியும் வயல் வெளிக் கடிநாய் கூட அதற்கு கிட்ட நெருங்கத் தயங்கி பின்னங்கால்களை உதறி தலையைக் கீழே பதித்து, பதுங்கி குலைத்துப் பாத்து பலிக்காமல் ஓடிப்போய் எருக்கலைச் செடி அருகில் ஒரு காலை உயர்த்தியபடி மூத்திரம் பெய்துவிட்டு ஒடுவதை பார்த்திருக்கிறேன்.

"அந்த நால்வரும்" வயல் வெளியில் சுற்றித் திவிவது எனக்குத் தெரியும் அவர்களின் சுற்றித் திவிதல் ஆடுகளின் பாதுகாப்பிற்கு நல்லதல்ல என்பதையும் நான் தெரிந்து வைத்திருந்தேன். அந்த மான்புள்ளிக்கிடையை அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். என்பதை பூரணமாக நம்பினேன் அது திரும்பி வந்து இந்த ஆட்டு மந்தைகளுடன் சேர்ந்து கொள்ளப் போவதில்லை. எனது நம்பிக்கை கரணமாகவோ என்னவோ நான் அம்மாவைப் போல அலட்டிக் கொண்டவில்கூட அது திரும்பி வராது எனவும் அதன் தலை ஆட்டுமந்தைகளை மீறித் தெரியப் போவதில்லை எனவும் அம்மாவிடம் சொல்ல நினைத்தேன் ஆனால் யார் அடி வாங்குவது என்று எண்ணி சொல்ல வந்த வாயை அடக்கிக் கொண்டும் நாம் நம்பாத ஒன்றினை வாலைப் பிடித்துக் கொண்டும் வயல்வெளிக்கு தேடுவதற்காகப் புறப்பட்டேன்.

ஆடுகளின் குழம்புகள் மணலில் படித்து கிடந்தன. வரும் போது போட்ட புழுக்கைகள் பச்சையாய் ஈரமாய்க் கிடந்தன நேற்று வரும் போது போட்ட புழுக்கைகள் காய்ந்து கறுத்து இருந்தன. அதற்கு முன்னர் போட்டவை ஒருவித சாம்பல்நிறமாய் பாதியாய் உடைந்து சிறுந்து இருந்தன. வீதியின் ஓரத்தில் படர்ந்து பூத்திருந்த தெட்டாற்சினுங்கி கொடிகள் கருங்கியிருந்தன (சினுங்கி) அவற்றின்மீது ஆடுகள் கிளப்பிய புழுதிபடித்திருக்க நடந்தேன் இதே காட்சி வாய்க்கால வரையும் தொடர்ந்தது வேலிகளுக்குப்பால் உழுத்தின் மஞ்சள் பூக்கள் தெரிந்தன. சில துருதுருத்த ஆடுகள் வேலிகளுக்கிடையால் கழுத்தை நீட்டிக்கடித்ததால வேலியடியோத்து உழுத்துச் செடிகள் மெட்டையாய் நின்ற இலைகளற்ற அச் செடிகளின் மஞ்சள் பூக்கள் பளீரி நடந்தேன். தெளிந்த நீரும் மிளுமிளுக்கும் மீன்களும் பாலத்தின் அடியால் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

வயல் வெளியின் வேலியைக்கடத்த போது கால்களுக்கடியில் முள்ளுக்கம்பி கிளிக்க இலேசாக இரத்தம் கசிந்தது (நல்லகாலம் கொஞ்சம் என்றால் கிழிக்கக்கூடாத இடத்தில் கிழித்திருக்கும்.) கினை வாய்க்காலின் கரையோடு நடந்தேன் எந்த ஆடுகளின் அசமஹ்றமும் இல்லை எந்தப் புதர்களுக்கும் சலசலக்கவுமில்லை எவ்வளவு தூரம்தான் கிடைக்காது என்று நம்புகின்ற ஒன்றை தேடித் தேடி

நடக்கிறது சலித்துப் போனேன். நடந்த நடந்து வயற்கேடியில் ஒடுகின்ற நறுவிழி ஆறுவரையும் வந்துவிட்டேன் ஆற்றின் கரையெங்கும் மந்தைகளும் இலுப்பைகளும் குடைபிடித்துக் கொண்டு தின்றன ஆற்றுக்கு அப்பால் பிறமானடமான காடு அடர்ந்து இருந்தது.

எங்குமே மாண்புள்ளிக்கிடாயைக் காணவில்லை அவ்வளவு ஆடுகளும் வீடு வந்து சேர்ந்த பின் அந்தக்கிடாய்க்கு மாத்திரம் தனியாக வயல்வெளியில் என்ன வேலை இனியும் என்ன? திரும்பி வீட்டுக்கு நடந்தேன் "இங்க பர்த்தியா, அங்கபர்த்தியா" என்ற அம்மாவின் கேள்விகளை நினைத்துக் கொண்டே வீட்டுக்கு வரும் போது "பறங்கா ஆச்சி"யின் குரல் கேட்டதுபிடிச்சிருப்பாங்க"

இந்த ஆச்சியை எனக்குப் பிடிக்கும் அவ என்னைக்கானுகின்ற பெரும்பான்மையான நேரங்கள் "டேய் மூக்கு நேராய் இருக்கிறதுக்கு நான்தானா காரணம் எண்ணுபு. கை கால் நாடி எல்லாம் பிடிச்சன்" என்பான் எனது கடைசித்தம்பிக்கு ஆச்சி அவ்வாறு செய்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த ஆச்சியை அம்மம்மாவும் முன்வீட்டு ஆச்சியும் "பறங்கா" என்று கூப்பிடுவார்கள் அம்மாவும் அம்மாவின் வயதை ஒத்த எங்கள் தெருவின் பெண்களும் அந்த ஆச்சி இல்லாத இடங்களில் "பார்கா" என்றும் ஆள் இருக்கின்ற போது எதில் "பார்கா ஆச்சி" என்றும் "ஆச்சி" என்றும் கூப்பிட்டு வந்தார்கள். அந்த ஆச்சியிடம் நிறையப் பசுமருகன் இருந்ததால் அந்தப் பெயர் அவருடன் நிரந்தரமாக ஒட்டிக் கொண்டுவந்தது.

என்னைக் கண்டதும் "என்ப செல்வா காண இல்லையா? அதைத் துலைவான்கள் சட்டிக்குள்ள வைச்சிருப்பாங்க" என்றான். இந்த ஆச்சிக்கு தெரியுது. எனக்கு தெரியுது. ஆனால் அம்மாவைக்குத்தான் அந்தக் கிடாய் நிரந்தரமாகத் தொலைத்து போனதை நம்பத் தெரியவில்லை.

அந்தக் கிடாய் காணாமல் போனது ஓர் நிரந்தரமான மரணம் போல் ஆகிவிட்டதன் அடையாளமாய் வீட்டின் பின் முற்றத்தில் எல்லோரும் கூடியிருந்தார்கள். (அம்மா அம்மம்மா ஆசையக்கா, ஆச்சி முன்வீட்டுப் பெண்கள்) வாகைமரம் பூத்துக்கிடந்தது ஒரு அணில் பூக்களைச் சப்பித் தேன் குடிக்க இன்னுமொரு அணில் அதனைத் துரத்தியது நான் பார்க்கிறபோது எல்லாம் அணிலை அணில் துரத்துது. கேரளியை சேவல் துரத்துது. மறியை கிடாய் துரத்த துரத்தென்று துரத்தி அதன் பின் பக்கத்தில் முன்னம் கால் இரண்டையும் போடுது.

"டேய் ஒருக்கா ஆடுகளை எண்ணடா வேற ஏதும் காணாமல் போச்சோ தெரியு" எதர்க்குமே அம்மா என்னைத்தான் ஏவுவான் பட்டிக்குள் போய் எண்ணினான். ஆட்டு முத்திரம் மணத்தது. புழுக்கைகள் நிலத்தில் குவிந்து கிடந்தன. நார்பந்தெட்டு கிடையே நார்பந்தொன்று பெரியாட்டோடு

ஐம்பது ஐம்பது என்றால் இன்னுமொன்றைக் காணவில்லை திரும்பவும் எண்ணினான். அப்பவும் தொலைத்துபோன கிடாயுடன் ஐம்பதுதான் வந்தது "அம்மா நார்பந்தொன்பதுதான் நிக்ருது" (சிலது படுத்தும் கிடந்தன)

"என்ன சனியனடா திருப்பி எண்ணடா" அம்மாவின் குரல் அதிரவும்

"இரண்டுகரம் எண்ணினான் அப்பவும் நார்பந்தொன்பதுதான்.

"என்ன சனியனடா பிடிச்சது இண்டைக்கு" என்றபடியும் நான் எண்ணியதை நம்பாமலும் தானே என்னுவதற்கு பட்டிக்குள் வந்தான்.

"அம்மா அம்மோய்—" என்று கடைசித் தம்பி குகன் கத்துவது கேட்டது.

"ஏனடா இவன் இந்தக் காட்டுக்கத்தல் கத்துகிறான்" என்றபடி எண்ணத் தொடங்கினான்

ஒரு கையில் சில நிமிடங்களுக்கு முன்னால் பிடித்த ஒரு ஆட்டுக் குட்டியையும் மறுகையில் குட்டியை அவன் வைத்திருப்பதால் இடிக்கவரும் தாய் ஆட்டியம் இருந்த தப்பு வந்ததாய் தடி ஒன்றை ஆட்டியபடியும் பின் முற்றத்திற்கு குகன் வந்தான். குட்டியைக் கீழே விடும் போது அவன் கார்சட்டை முழங்கால் வரையும் நழுவிவது அவன் அவசரம் ஏதும் இன்றி கார்சட்டையை பழைய இடத்திற்கு கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

அந்தக் குட்டிக்கு தொலைத்து போன மாண்புள்ளிக் கிடாய் போலவே உடல் யூரவும் புள்ளிகள் இருந்தன.

அம்மா இங்கபாருங்க இது கிடாய்" என்றபடி. கால்களைப் பரப்பி நிற்பதற்கு ஆடிக் கொண்டிருந்த குட்டியை தூக்கிக் கவிழ்த்து அதன் பின்னங்கால்களின் இடையில் கட்டினான்.

"அட அதைச் கம்மவிட்டா! பால் குடிக்கட்டும் என்றால் அம்மா

அது தன்னாடியபடி நின்றது தாயாட்டின் முலைகள் பருத்து இருந்தன. முதலில் குட்டி முலைகளில் வாய் வைத்தபோது தாயாடு நகர்ந்தது பின்னர் குட்டியை நக்கிக் கொடுத்தது. சிறம் ஏதாயின்றி பால் குடித்த குட்டியின் மென்மையான கடைவாய்களில் மெல்லிதான வெண்ணுரை கிளம்பவும் பரப்பி நின்று கொண்டிருந்த குட்டி மெல்ல மெல்ல நிமிர்ந்தது தங்கை சரி குட்டியை அவ்வோடு தூக்கப் போனால் தாயாடு அவனை முட்டியது அருகில் இருந்த தடியை எடுத்து அதனை அடிக்க ஒங்கினான்.

"எடியேய் பச்சை உடம்படி பாவம்"

என்றான் பால்கா ஆச்சி தங்கை தம்பி ஆச்சி எல்லோருமே குட்டியின் வருகையால் மகிழ்ந்திருந்தார்கள் நான் எல்லாம் என்று என்பது போல இருந்தேன் அம்மா இன்னமும் தொலைத்து போன கிடாய்க்காய் அற்றறிக்கொண்டிருந்தான்.

பூம்புகார் ரேடர்ஸ்

இலங்கை, இந்திய பலசரக்கு உணவுவகைகள்
கணவாய், மீன், ருல், ஆட்டிறைச்சி,
மரக்கற் வகைகள்

புதிய, பழைய வீடியோப் படங்கள்
ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள்
அனைத்தும் மலவு விலையில்

POOMBHUGAR
TRADERS INC

2190 WARDEN AVE
(WARDE/SHEPPARD)
SCARBOROUGH, ONT, M1T 1V6

499 8386

ஒரே இடத்தில் உங்கள் அனைத்து இலங்கை, இந்திய, கனடிய
உணவுப் பொருட் தேவைகளுக்கும் நாட வேண்டிய இடம்

அன்ரன் ப்றதர்ஸ்

1472 QUEEN ST WEST (QUEEN/LANSLOWNE),
TORONTO, ONT. M6K 1M4

வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் காலை 9 மணி முதல் இரவு 11 மணி வரை

உடன் மீன்,
இறைச்சி,
மரக்கறி, பழவகைகள்
மலிவு விலையில்

தமிழக, இலங்கை
வாரப்பத்திரிகைகள்,
சஞ்சிகைகள் உடனுக்குடன்

முத்திரை, சிகரெட்,
TTC Tickets, Lottery Tickets

★ போட்டோக்கொப்பி,
ஃபாக்ஸ் வசதிகள்

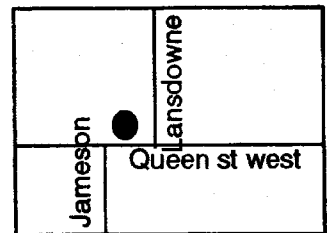
★ தமிழ், ஹிந்தி, மலையாள
வீடியோக்கள்
வாடகைக்குப் பெறலாம்

★ லேசர்
இசைத்தட்டுக்கள்
மலிவு விலையில்

ANTONY BROTHERS

TEL:(416) 588-0733

TEL/FAX:(416) 516 3903

சிங்கப்பூரில் இருந்து
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
உடைகள்,

பரிசுப் பொருட்கள்,
அலங்காரப் பொருட்கள்
அனைத்தும் மலிவு விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள

ANTONY BROTHERS FASHION HOUSE

1484 QUEEN ST WEST

Tel:(416) 588 0310

நிக்கோலாய் இவானோவிச் புக்காரின்
பிறந்த நூற்றாண்டையும் அவர் கொல்லப்பட்ட இப்பதாவது ஆண்டையும்
நினைவு கூர்ந்தும்
அன்ன மிக்காய்லோவ்னா லாறினாவின்
காதல், விகவாசம், சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றைக் கௌரவித்தும்

நெடுநாள் பணி

ஒரு நாடகம்

நெஜி சிறிவர்த்தன

நெஜி சிறிவர்த்தனாவின் சோவியத் யூனியனின் உடைவு என்ற தூலில் இருந்து இந்த நாடகம் எடுக்கப்பட்டது இந்நாடகத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் எம்.ஏ.நுஃமான் இதை காலத்தின் சிறப்புப் பகுதியாக மறுபிரசுரம் செய்கின்றோம். இப்புத்தகத்தை வெளியிட்ட இனத்துவ ஆய்வுக்கான சர்வதேச நிலையத்திற்கு எங்கள் நன்றிகள்

காலம்.

முன்னுரை

'விரைவாகவோ அல்லது தாமதித்தோ எனது தலையில் சுமத்தப்பட்டுள்ள அழுக்குகளை வரலாற்று வடிவமுவித்து வைத்து விடும் என்பதை எனது வாழ்வின் இந்தக் கடைசி நாட்களில் நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன்' நிக்கோலாய் புக்காரின் கட்சியின் எதிர்காலத் தலைவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்.

1917ம் ஆண்டுப் புரட்சியின் பின்னர் சோவியத் நாட்டின் முக்கியமான தலைவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த நிக்கோலாய் புக்காரின் 1938ல் நடைபெற்ற பிரசித்தி பெற்ற மொஸ்கோ வழக்கில் பிரதான எதிரியாவார். அவருக்கும் இன்னும் இருபது பேருக்கும் எதிராக, வெனிதாட்டுச் சக்திகளுக்கு உடனடி கூறியமை, தேசத்துரோகம், நாசவேடிகளில் ஈடுபட்டமை, அரசியல் கொள்கைகள் புரிந்தமை, அரசைக் கவிழ்ப்பதற்குச் சதி செய்தமை ஆகிய குற்றங்கள் சுமத்தப்பட்டன. அவரும் அவருடன் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட பெரும்பாலானோரும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

1988 பெப்ரவரி மாதத்தில் சோவியத் உயர்நீதிமன்றம் அவரையும் ஏனையோரையும் இக்குற்றச்சாட்டுக்களில் இருந்து முற்றிலும் விடுவித்து அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வளித்தது. நெடுநாள் பணி என்ற எனது நாடகம் இந்த நிகழ்ச்சியை அடுத்து எழுதப்பட்டது. அவலம் நிறைந்த, அதே வேளை ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்ற புக்காரினது வாழ்வும் மரணமும் ஒரு விவரண நாடகத்துக்கு (a documentary play) ஏற்ற விசயப் பொருளாகும். ஸ்டாலின் நிலத்தை வலுக்கட்டாயமாகக்

கட்டுடமையாக்கியதை புக்காரின் எதிர்த்தார். பெருமளவிலான அரசியல் சதந்திரத்தை சாத்தியப்படுத்தியிருக்கக் கூடிய, குறைந்த அளவு மத்தியத்துவப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்தையும் குறைந்த அபிவிருத்தி வேகத்தையும் அவர் ஆதரித்தான். தான் இந்த நாடகத்தை எழுதிக் கொண்டிருந்த போது சோவியத் யூனியனில் பெரெஸ்தோய்க்காவின் கீழ் புக்காரின் ஆதரித்த கொள்கைகள் சரியென நிரூபிக்கப்படுவன போல் தோன்றின. ஆயினும் இந்த அரசியல் மோதலும் புக்காரினதும் அவரது மனைவியினதும் தனிப்பட்ட வாழ்வும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து நின்றமையே ஒரு நாடகத்துக்குரிய பொருள் என்ற வகையில் புக்காரினது கதை என்னைக் கவரத்தக்கமக்குரிய காணமாகும். தான் கைது செய்யப்பட இருந்த சமயத்தில் தன் குற்றமின்மையை வலியுறுத்தும் கடிதம் ஒன்றை அவர் தன் மனைவியடம் வாய்மொழியாக ஒப்புவித்தார். அதனை அவரது மனைவி மிக்காயில் செந்லிவிச் கொன்ப்சேவிடம் 1987 இலையுதிர் காலத்தில் கையளிக்கும்வரை தனது சிறைவாழ்வுக்காலம் முபவதிலும் தனது ஞாபகத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தார்.

புக்காரினை ஒரு இலட்சிய நாயகனாகக் காட்ட நான் முயலவில்லை. அவர் எதற்காகப் பொறாடிகளோ அதன் முக்கியத்துவத்தில் இருந்த தனிப்படுத்திப் பார்க்க முடியாத அவருடைய தவறுகள், பலவீனங்கள், ஊசலாட்டங்கள் ஆகியவற்றுடனே தான் அவரைக் காட்டியுள்ளேன். இருப்பினும் நான் எழுத முயன்றது

ஒரு விபரண நாடகம் என்பதை நான் அழுத்திக் கூற வேண்டும். இந்த நாடகத்தை நடிக்கக் கூடிய அளவுக்கு மட்டுமே பாத்திரங்களும் அவற்றின் உறவுகளும் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1988ல் அனுபவமாய் அமைந்த ஒரு புள்ளியில் இருந்து சோவியத் வரலாறு பின்னோக்கிப் பார்க்கப்பட்ட பின்னணியையும் சோவியத் யூனியனில் அதன் பிறகு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த மாற்றங்களையும் காட்டுவதற்கு நாடகத்தை ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்துவதே எனது அடிப்படை நோக்கமாகும். இந்த நாடகத்தின் கட்டமைப்பு ஒரு பேட்டி வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சாதாரண பாளையனர்கள் சோவியத் வரலாற்றுப் போக்கையும் அதன் முக்கிய தலைவர்களையும் நன்கு அறிந்திருக்க மாட்டார்கள் என நான் கருதியதே இந்த அமைப்பைத் தீர்மானித்தது. பேட்டி முறையின் ஊடாக அவர்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களைக் கொடுத்து உதவ முடிந்தது.

இந்த நாடகத்தின் முதல் வடிவத்தை நான் எழுதும் போது புக்காரினின் விதவையான அன்னா மிக்காய்லோவ்னா லாறினாவின் நினைவுக்குறிப்புகளையே நான் பெரிதும் அடிப்படையாகக் கொண்டேன். இக்குறிப்புகளை சோவியத் சஞ்சிகையான ஒகொன்யோக் இதழில் (1987 நவம்பர் 28 டிசம்பர் 5) பிரசுரிக்கப்பட்டன. இந்த நாடகம் ஒரு நாடகப்படுத்தப்பட்ட வாசிப்பாக ரிச்சர்ட் டி சொய்சா அவர்களால் (அவரே புக்காரினாக நடித்தார்) 1988 செப்டெம்பரில் மேடையேற்றப்பட்டது. அவரது திறமையான நடிப்புக்கு மேலாக எனது நாடகப்பிரதியை நிறைவு செய்யும் பல கற்பனைப் பூச்சுக்களை தன் மேடையேற்றத்தின் போது அவர் செய்திருந்தார். நான் முன்னோக்கிப் பாத்திரா சில சாத்தியப்பாடுகளைக் கூட அவை திறந்துகாட்டின. அதுவே அவரது கடைசி மேடைய் பிரவேசம் என்பதும் அவர் ஏற்று நடித்த துன்பியல் பாத்திரம் அவரது சொந்த முடிவையும் குறித்து நின்றது என்பதும் வருத்தம் தரும் உண்மைகளாகும்.

இதேவேளை மொஸ்கோவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த புக்காரினின் விதவை மனைவிக்கு நான் எனது நாடகப்பிரதி ஒன்றை அனுப்பியிருந்தேன். அவர் ஆங்கிலம் வாசிப்பாரோ என்ற ஐயத்தில் ரஷ்ய மொழியில் ஒரு கடிதத்தையும் இணைத்து அனுப்பினேன். நான் நினைத்தது போலவே தன்னால் நாடகத்தை வாசிக்க முடியவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு எனிலும் எனது முயற்சிக்கு நன்றி தெரிவித்து அவர் பதில் எழுதினார். (இரண்டு கடிதங்களின் மொழி பெயர்ப்பும் பின் இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது) அத்துடன் சோவியத் சஞ்சிகையான ஸனம்யா (1988 தொகுதி 10.11.12) வில் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருந்த தனது நினைவுக்குறிப்புகளில் ஒரு பிரதியையும் அவர் அனுப்பியிருந்தார். அவை பின்னர் Nezabyvaemoe (மறக்க முடியாதவை) என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பட்டன. அவரது

முன்னைய நினைவுக் குறிப்புகள் அவரது கணவர் கைது செய்யப்படும் வரை உள்ள காலப்பகுதி பற்றியவை. புதிய நினைவுக்குறிப்புகள் அதற்குப்பிறகு அவர் சிறைமுகாமில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த நீண்ட வருடங்களைப் பற்றியவை. தன்னுடைய கடிதத்தில் திருமதி புக்காரின் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். 'உங்கள் நாடகத்தை நிறைவுபடுத்துவதற்குரிய துணைத்தகவல் இத்துடன் உள்ளன'

எனது நாடகத்தின் முதல் வடிவத்தை நான் எழுதிய போது நான் அறிந்திராத (வேறு பலரும் தான்) திருமதி புக்காரின் அவர்களின் வாழ்க்கைப் பகுதியை அவரது புதிய நூல் உள்ளடக்கிய போதிலும் அதனை வாசிப்பது ஓர் உருக்கமான அனுபவமாக இருந்த போதிலும் அந்த நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட போது அவர் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டது போல அதில் மாற்றங்கள் செய்யும் நோக்கம் எனக்கு இருக்கவில்லை. எனிலும் அண்மையில் திரு.ரவிந்திர ரணசிங்க இந்த நாடகத்தை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றும் நோக்குடன் என்னை அணுகினார். இந்த நாடகத்தின் தொனிப்பொருள் நமது சமகால அரசியலுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருப்பதால் இதனைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்ற வேண்டும் என்று ரிச்சர்ட் டி சொய்சாவும் கருதினார். ரவிந்திர ரணசிங்கவின் திட்டத்தை நான் வரவேற்றேன். அதே வேளை திருமதி புக்காரினின் நினைவுக்குறிப்புகளில் அடிப்படையில் இந்த நாடகத்தை திருத்தியும் விரித்தும் எழுதுவதற்குரிய வாய்ப்பைத் தவற விடக் கூடாது என்றும் நான் நினைத்தேன். அதனாலேயே இந்தப் புதிய திருத்திய வடிவம்.

இந்த நாடகத்தில் இடம் பெறும் எல்லாச் சம்பவங்களும் (காட்சி 4ல் இடம் பெறும் குறிசொல்லியின் சம்பவம் உட்பட) வரலாற்று உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் பாத்திரங்களின் சில உணர்வுகள், அபிப்பிராயங்கள், தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை ஒரு நாடக ஆசிரியனுக்குரிய கற்பனைச் சுதந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளேன்.

கவிஞர் ஒசிப் மன்டெல்ஸ்தாம் வழக்கில் புக்காரின் தலையிட முயன்ற சம்பவம் நதேஸ்தா மன்டெல்ஸ்தாம் எழுதிய வொஸ்போமினானியா என்ற நினைவுக்குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது ஆங்கிலத்தில் Hope Against Hope (நம்பிக்கைக்கு எதிரான நம்பிக்கை) என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நான் இந்த நாடகத்தில் எடுத்தாண்டுள்ள ஸ்டாலின் பற்றிய மன்டெல்ஸ்தாமின் கவிதை கிளாறஸ் பிறவுனின் மொழிபெயர்ப்பு இதை விடச் சிறப்பாக என்னால் மொழிபெயர்த்திருக்க முடியாது.

நெஜி சிறிவர்த்தன.

மேடைக்குறிப்பு

இந்த நாடகம் புக்காரின் விதவையான அன்னா மீக்காய்லோவ்னா லாறினாவுக்கும் ஒரு பத்திரிகையாளனுக்கும் இடையே நடைபெறும் ஒரு பேட்டியின் வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பேட்டி புக்காரினுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்படுவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் 1987 நவம்பரில் நடைபெறுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

மேடை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேடையின் இடது பக்கம் (பார்வையாளர்களுக்கு இடப்பக்கம்) 1987 நவம்பரில் அன்னா மீக்காய்லோவ்னா லாறினாவின் சிறிய மாஸ்கோ விடுதியின் ஒரு முலையைக் குறிக்கின்றது. இரண்டு நாற்காலிகள் அவற்றுக்கு இடையே பதிவான ஒரு மேசை, பின்னால் புத்தகங்களும் தாள்களும் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு எழுதும் மேசை, அதன் மேல் புக்காரின் ஒரு பெரிய படம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேடையில் வலது பக்கத்தில் அன்னா மீக்காய்லோவ்னாவின் நினைவாகக் கூறப்படும் பழைய நிகழ்ச்சிகள் நடித்துக் காட்டப்படும் இமே என்பது மேடையின் இடது பக்கத்தையும் வமே என்பது வலது பக்கத்தையும் குறிக்க இனி பயன்படுத்தப்படும்.

வமேயில் சில பொருட்களே இருக்க வேண்டும். நாற்காலிகள் ஒரு மேசை, வமேயில் இடம் பெறும் காட்சிகளில் யதார்த்தம் இருக்கக் கூடாது. இது நினைவுலகம் மட்டுமே. இந்நாடகத்தில் ஒளியமைப்பு ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். இமேக்கும் வமேக்கும் இடையில் ஏற்படும் நகர்வு ஒளிமற்றங்களினால் உணர்த்தப்படும். இமேயில் அன்னா மீக்காய்லோவ்னாவுக்கும் பத்திரிகையாளனுக்கும் இடையே உரையாடல் நடைபெறும் நிகழ்வுகளின் போது வமே எப்போதும் இருளாகவே இருக்கும். இருப்பினும் வமேயில் கடந்த கால நிகழ்வுகள் நடித்துக் காட்டப்படும் போது இமே முற்றிலும் இருளில் அல்லது மங்கிய ஒளியில் இருக்கலாம். இது நிகழ்வின் தன்மையைப் பொறுத்தது. வமேயில் ஒளி அமைப்பு பெரும்பாலும் குவி ஒளியாக இருக்கும். ஒளிப்பொட்டைத் தவிர்ந்த இடங்கள் இருளாக இருக்கும்.

இந்நாடகத்தில் அன்னா மீக்காய்லோவ்னாக்கள் இருவர் வருகின்றனர். ஒருவர் எழுபது வயதைத் தாண்டிய முதாட்டி. இவர் இமேயில் மட்டுமே தோன்றுவார். மற்றவர் இளமைக்கால அன்னா. இவர் வமேயில் மட்டுமே தோன்றுவார். நாடகத்தில் ஒருவர் அன்னா மீக்காய் லோவ்னா என்றும் மற்றவர் லாறினா என்றும் வேறுபடுத்தப்படுவர்.

காட்சி 1 இமே

(அன்னா மீக்காய் லோவ்னா ஒரு இளம் பத்திரிகையாளனுடன் மேடைக்கு வருகிறார். அவன் கையில் ஒரு ஒலிப்பதிவுக் கருவியை வைத்திருக்கிறான்) அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: நயவு செய்து உட்கார்

பத்திரிகையாளன்: நன்றி.

(இருவரும் அமர்ந்தனர். அவன் அவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் உள்ள மேசையில் ஒலிப்பதிவுக் கருவியை வைக்கிறான். ஆயினும் அதை இன்னும் இயக்கவில்லை)

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: சரி. இப்போது உனக்கு நான் என்ன சொல்ல வேண்டும்.

பத்திரிகையாளன்: எல்லாவற்றையும் உங்கள் இளமை நாட்களைப் பற்றி. தோழர் புக்காரினுடன் உங்களுக்கு இருந்த உறவு பற்றி உங்கள் திருமணம் பற்றி

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா : (இடைமறித்து)

தோழர் புக்காரின்! உனக்குத் தெரியுமா? கடந்த 50 வருடத்தில் அவரை ஒருவர் தோழர் என்று விளித்துப் பேசுவதை நான் முதல் முறையாக இப்போது நான் கேட்கிறேன்.

பத்திரிகையாளன்: (சற்று பலத்த குரலில்) அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. வெட்கம் கெட்ட அந்த கடந்த கால வரலாறு அனைத்தும் முற்றாகத் துடைத்தெறியப்பட்டு விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தோழர் புக்காரின் அவருக்குரிய இடத்தில் அமர்த்தப்படுவார். நமது புரட்சியின் மகத்தான புதல்வர்களுள் ஒருவராக மதிக்கப்படுவார் என்பது நிச்சயம்.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா : எல்லாமே எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு சோவியத் பத்திரிகையாளனான நீ என்னைப் பேட்டி காண்பது கூட ஆச்சரியம் தான். (அவன் அவசரப்பட்டு ஏதோ எதிர்ப்பாகச் சொல்ல முனைவதைத் தடுத்தவாறே) ஆம், எனக்குத் தெரியும். கிரெம்லினில் கென்பர்ச்சேவ் இருக்கிறார். ரஷ்யாவில் எல்லாம் சரியாகப் போகிறது. பல ஆண்டுகளாக நான் கனவு கண்டது இதுதான். ஆனால்

இன்னும் நான் என் கண்களை அடிக்கடி துடைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நான் கனவு காணவில்லை என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. பத்திரிகையாளன் : ஆனால் கெட்ட காலம் கழிந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு எப்போதும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா : நிக்கோலாஸா, அவர் தான் புகாரின். அந்த நம்பிக்கை முச்சை எனக்குள் செலுத்தியிருக்கா விட்டால் என்னால் முடிந்திருக்காது. உனக்குத் தெரியுமா? அந்தப் பயங்கரமான நாளில் அவர் வீட்டை விட்டுப் போன போது கிட்டத்தட்ட அவை தான் அவர் எனக்குக் கூறிய கடைசி வளத்தைகள். அப்போதே அவருக்கு தெரிந்து விட்டது. தான் மரணத்தை நோக்கிப் போய் கொண்டிருப்பது. 'நிலைமைகள் மாறும், அவை மாறித்தான் ஆக வேண்டும்' இது தான் அவர் சொன்னது. அதனால் தான் நான் தொடர்ந்தும் வாழ்வேன் என்பதை அவர் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். நான் வாழ்ந்தால் தான் அவருடைய பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கத்தை துடைக்க முடியும். சிறைமுகாமில் வாழ்ந்த அந்த இருபது வருடங்களிலும் என் மகளை என்னிடம் இருந்து பிரித்து அனாதை இல்லத்தில் போட அந்த நாட்களிலும் எனக்கு உறுதியைத் தந்தது அந்த வளத்தைகள் தான்.

காட்சி 2

(அன்னா மீக்காய் லோவ்னா கடைசியாகப் பேசும் போது இமேயில் விளக்குகள் மெல்லத் தணிகின்றன. அவை இருளும்போது வமேயில் பிரகாசமான குவி ஒளி ஒரு கட்டாய வேலை முகாமில் வசதியாக இருக்கும் இனம் லாறினா மீது விழுகின்றது)

குரல் : (ஒளிவட்டத்திற்கு வெளியில் இருந்து கோபமாக) எழும்பு!

(லாறினா எழும்புகையில் வமேயில் ஒளிபரவுகிறது. லாறினாவும் பிற்தொரு பெண்கையதியும் அவர்களோடு ஆத்திரம் கொண்ட சீருடை அணிந்த சிறைக்காவலனும் தெரிகின்றார்கள்)

லாறினா : என்ன விசயம்?

சிறைக்காவலன் : சோதிக்க வேண்டும். போகவருக்கு நேரே நில்!

(இரண்டு பெண்களும் அவன் சொல்வது போல செய்கின்றனர். அவன் கைதிகளின் பொருட்களைக் கொட்டிக்

கிளறித் தேடுகின்றான். கடைசியில் ஒரு சிறிய புகைப்படத்துடன் வருகின்றான்)

சிறைக்காவலன் : (லாறினாவிடம்) இது உன்னுடையதா?

லாறினா : ஒம்

சிறைக்காவலன் : இது யாருடைய படம்?

லாறினா : எனது மகனுடையது.

சிறைக்காவலன் : பெட்டை நாயே! நீ இன்னமும் புகாரினுடைய குட்டி நாயைக் காவித் திரிகின்றாய் என்ன? (அவன் படத்தை கிழித்து வீசுகிறான். துண்டுகளைக் காலால் கசக்குகிறான்)

மற்றப் பெண் : (அதிர்ச்சியடைந்து) என்ன வேலை இது!

சிறைக்காவலன் : பொத்து வாய். அவளைக் கப்பாற்ற முயற்சிக்காதே. இல்லாவிட்டால்...

(அவன் கைமுஷ்டியைக் காட்டி அவளை அச்சுறுத்துகின்றான். இருள்)

காட்சி 3 இமே

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா : அந்த நாட்களில் சிறையிலேயே நான் செத்துப் போய் விடுவேன் என்று தான் நான் பயந்தேன். சாவுக்காக நான் பயப்படவில்லை. ஏனென்றால் அந்த நாட்களில் அந்த வேதனையோடும் நெருக்குவாங்களோடும் வாழ்வதை விட சாவது சுகமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் நான் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை ஒன்று இருந்தது. அதற்காக நான் வாழ முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்.

பத்திரிகையாளன் : தோழர் கொர்பாச்சேவுக்கு எழுதக் கூடிய காலம் ஒன்று வரும் வரை நீங்கள் வாழ்ந்திருந்தது எவ்வளவு மகிழ்ச்சிக்குரியது! அன்னா மீக்காய் லோவ்னா : நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கலாமா? நீங்கள் தோழர் கொர்பாச்சேவிற்கு எழுதிய கடித்தின் பிரதியைத் தருவீர்களா?

(அன்னா மீக்காய் லோவ்னா எழும்புகிறார். மெசைக்குப் போய் ஒரு தாசுடன் திரும்பி வருகிறார்)

பத்திரிகையாளன் : தயவு செய்து படியுங்கள். (அவன் ஒலிப்பதிவுக் கருவியை இயக்குகிறான். அவர் படிக்கத் தொடங்குகிறார்)

'சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்திய குழுவின் பொதுச்செயலாளர் மிகாயீல் செயலியேவிச் கொர்பசேவ் அவர்களுக்கு-

பதட்டமான சர்வதேசச் சூழ்நிலையின் மத்தியில் மரணத்துக்குப் பின் எனது கணவர் நிக்கொலாய் இவானோவிச் புக்காரினுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பது பற்றிய பிரச்சனையை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன். இப்போது இந்தக் கடிதத்தை எழுதுவதன் மூலம் எனது சார்பில் மட்டுமன்றி புக்காரின் என் மீது பாரப்படுத்திய பணியின் சார்பிலும் நான் உங்களுடன் பேசுகிறேன். 1937ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மனச் கட்சி மாநாட்டுக்கு கடைசித் தடைவையாக நிக்கொலாய் இவானோவிச் சென்ற போது நான் இனி ஒருபோதும் திரும்பி வரப் போவதில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தார். அப்போதைய எனது இளமையை மனம் கொண்டு தனது மரணத்தின் பின் தனது பழிநீக்கத்துக்காகப் போராடும்படி என்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டார். சகிக்க முடியாத மனநெரிசல் மிக்க அந்தக் கணம் என் நினைவில் என்றும் அழியாது.

விசாரணைகளினாலும் சாட்சிகளுடன் நிகழ்ந்த. அவருக்கே வினங்கிக் கொள்ள முடியாத பயங்கரமான மோதல்களினாலும் ஏற்பட்ட தாங்க முடியாத வேதனையும் படுமோசமான குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து உண்ணாவிரதம் இருந்ததால் ஏற்பட்ட பலவினமும் காரணமாக புக்காரின் கண்ணீர் சிந்தியவாறு என் எதிரே முழங்காலில் விழுந்து 'கட்சியின் எதிர்காலத் தலைவர்களுக்கு' விவாசமிட்டு நான் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு சொல்லைக் கூட மறந்து விட வேண்டாம் என்று என்னிடம் இரந்தார். தன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழிகளை கணையப் போரட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார். இதைச் செய்வாய் என்று சத்தியம் செய். சத்தியம் செய் என்று மன்றாடினார். நான் சத்தியம் செய்து கொடுத்தேன். அந்தச் சத்தியப் பிரமாணத்தை மீறுவது எனது மனச்சாட்சிக்கு விஞாதமானது.

பத்திரிகையாளான்; கட்சியின் எதிர்காலத் தலைவர்களுக்கு அவர் எழுதிய கடிதமா? அவர் அதை உங்களை மனமம் செய்து கொள்ளச் சொன்னாரா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா ; ஆம். இது நிகழ்ந்தது 1937ல் என்பதை நீ மறந்து விடக் கூடாது. அப்போது அத்தகைய ஒரு கடிதத்தை எங்காவது மறைத்து வைத்திருப்பது மிகவும் அபாயகரமானது. எங்கனது விடுதி சோதனையிடப்பட்டது. அத்தகைய ஒரு கடிதம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தால் நான் கூடச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருப்பேன்.

பத்திரிகையாளான்; அப்படியென்றால் இந்த ஐய்ப்பு ஆண்டுகளும் அதை உங்கள் நினைவில்

வைத்திருக்கிறீர்களா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; சிறை முகாம்களில் இருப்பது வருசங்களாக ஒவ்வொரு இரவும் அதை நான் எனக்குள் சொல்லி வந்தேன். சில பெண்கள் படுக்கைக்குப் போகுமுன் ஷேபம் செய்வது போல, சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு உண்மையில் அவ்வாறு மனமம் செய்ய அவசியம் இருக்கவில்லை. இந்தச் சொற்கள் என் முனையில் எரிந்து கலந்து விட்டன. ஆனால் நான் அதைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே இருந்தேன். நான் தொடர்ந்து வாழ்வதற்குரிய தைரியத்தையும் நம்பிக்கையையும் அவையே எனக்குத் தந்தன.

பத்திரிகையாளான்; இந்தச் செய்தியைக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்ப இதற்கு முன் நீங்கள் ஒருபோதும் முயன்றதில்லையா? அந்த வாய்ப்பு உங்களுக்கு ஒரு போதும் கிடைக்கவில்லையா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; நான் முயற்சித்தேன். 1961ல் அச்சமயம் நான் சிறைமுகாமில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருந்தேன். ஸ்டாலினுக்கு எதிரான தன் இரகசியப் பேச்சை குருசேவ் நிகழ்த்தியிருந்த சமயம் அது. புக்காரினின் கடிதத்தை நான் கட்சிக்கு அனுப்பினேன். அவருடைய பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கம் நீக்கப்படக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டது. ஆனால் பிறகு குருசேவ் அரசியல் ரீதியாக பலவினம் அடைந்தார். அவர் வீழ்ச்சியடைந்த போது ஸ்டாலினசத்துக்கு எதிரான அந்த அரைகுறை விலகல் கூட பிரஸ்ஸேவின் கீழ் மீண்டும் சரிக்கட்ப்ப்பட்டது.

பத்திரிகையாளான்; தேக்ககாலம் என்று அதை இப்போது அழைக்கின்றார்களே?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா ; தேக்ககாலம். அது ஒரு குத்திரம். எனக்கும் என்னைப் போன்ற பலருக்கும் அதன் உண்மையான பொருள் எப்படி இருந்தது தெரியுமா? ஒவ்வொரு ஆண்டும் மிகுந்த அவநம்பிக்கைக்குள் ஆழ்த்துவதாகவே இருந்தது. மாறும் என்ற நம்பிக்கையைப் பற்றிக் கொண்டு அவநம்பிக்கையில் முழுகிக் கொண்டிருந்தோம்.

பத்திரிகையாளான்; ஆனால் அது கடைசியில் உண்மையாகி விட்டது. நீங்களும் வாய் திறந்து பேசி விட்டீர்கள். (சற்று அமைதி)

ஸ்டாலினுடைய காலம் எவ்வளவு பயங்கரமானதாக இருந்தாலும் அது தவிர்க்க முடியாதது. அந்த வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில் நாம் அந்தக் கட்டத்தை கடந்தே வந்திருக்க வேண்டும் என்று வாதிப்போரும் இருக்கிறார்கள்.

அன்ன மீக்காய் லோவ்னா; 'தவிர்க்க முடியாதது' நீ என்ன சொல்கிறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒரு நல்ல மன்க்ஸிய வாதி என்ற வகையில் ஒரு நல்ல வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதி என்ற வகையில் அதைப் பற்றி நான் பேச வேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்க்கிறாய். நானும் தான். ஆனால் நீ ஆச்சரியப்படுவாய். நீ தவிர்க்க முடியாதது என்று சொல்லும் போது எனக்கு ஒரு விசயம் ஞாபகம் வருகிறது.

(இமேயில் ஒளி மெல்லத் தணிகிறது. அன்ன மீக்காய் லோவ்னா தனது கடைசி வாந்தைகளைச் சொல்லி முடிக்கும் போது முற்றிலும் இருள்கிறது)

அன்ன மீக்காய் லோவ்னா : அது நடந்தது 1918 ல். புரட்சிக்குப் பின் முதலாவது ஆண்டில் நியோலாய் இவானோவிச் ஜேர்மனிக்கு அரசியல் அலுவலாகப் பிறண்ட்லிற்றோவ்ஸ் ஒப்பந்தம் தொடர்பாக அனுப்பப்பட்டிருந்தார். அப்போது பேர்லினில் அசாதாரணமான குறி சொல்லும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். அத்தகைய விசயங்களில் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஆயினும் ஒரு விடுப்பன்வம் காரணமாக அவளைப் பார்க்கச் சென்றார்.

காட்சி 4 வமே

(இரண்டு ஒளிப்பொட்டுக்கள் வமேயில் விழுகின்றன. நிகொலாய் புக்காரினும் குறி சொல்பவரும் மேசை அருகில் இருக்கிறார்கள். புக்காரின் தனது வலது கையை மேசையின் குறுக்கே நீட்டியவாறு இருக்கிறார். அவன் அதைப் பார்க்கிறான்.

புக்காரின்: பிறகு?

குறிசொல்லி: (சற்று மெனனத்துக்கு பிறகு) எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

புக்காரின்: இது பொய்

குறிசொல்லி: இல்லை. இதற்கு மேல் எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை.

புக்காரின்: அது உண்மை இல்லை. நான் உன்னைக் கவனித்துக் கொண்டு நான் இருந்தேன். உனது முகபாவம் மாறி விட்டது. எனக்குச் சொல்ல விரும்பாத எதையோ நீ பார்த்து விட்டாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். சொல்லு. அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லு. கைகளைப் பாப்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. உனக்கு அது தெரியாமல் இருக்கலாம். நான் ஒரு மன்க்ஸியவாதி

குறிசொல்லி: பிறகு ஏன் என்னிடம் வந்தாய்?

புக்காரின்: சுமமா ஒரு பொழுதுபோக்குக்கு பின்னாலும் ஒரு வேலையும் இருக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, எல்லாவற்றையும் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதுதான் விஞ்ஞான மனப்பாங்கு சரி இப்ப சொல்லு குறிசொல்லி: (தன் தொழில் மீது அவர் கொண்ட அவநம்பிக்கையால் சினமற்று குரலில் சற்று வஞ்சகத்தோடு) உன் சொந்த நாட்டிலேயே நீ கொல்லப்படுவாய்.

புக்காரின்: என்ன சொன்னாய்?

குறிசொல்லி: உன் சொந்த நாட்டிலேயே நீ கொல்லப்படுவாய்?

புக்காரின்: ஓ. சோவியத் அரசு சரியப் போகிறது என்று நீ நினைக்கிறாயோ?

குறிசொல்லி: எந்த ஆட்சியினால் நீ கொல்லப்படுவாய் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால் நிச்சயமாக அது ரஷ்யாவில் - (வமே உடன் இருள்கின்றது)

காட்சி 5 இமே

அன்ன மீக்காய் லோவ்னா: இந்த முன்மொழிவை என்னால் வினக்க முடியாது. ஆனால் எதிர்ப்புரட்சிகர அரசினால் தான் கொல்லப்பட முடியும் என்றே அப்போது அவர் நம்பினார்.

பத்திரிகையாளன்: இது ஒரு ஆச்சரியமான சம்பவம். ஆனால் 1918ல் நீங்கள் ஒரு குழந்தையாகத் தான் இருந்திருப்பீர்கள். பல ஆண்டுகள் கழித்துத் தான் அவர் இதை உங்களுக்குச் சொல்லி இருக்க வேண்டும். அன்ன மீக்காய் லோவ்னா: என் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே எனக்கு அவரைத் தெரியும். எனது தாயும் தந்தையும் புரட்சியையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். புரட்சி முடியும் வரை நான் அவர்களைப் பார்த்தது குறைவு. அவர்கள் பெரும்பாலும் சிறையிலேயே இருந்தார்கள். எனது நல்ல வயதில் ஒரு முறை அவர்களைப் பற்றி எனது பாட்டனாரிடம் கேட்டேன். அவர் சொன்னார் உனது பெற்றோர் சமூக ஜனநாயகவாதிகள். உனக்குப் பக்கத்தில் இருந்து உனக்குச் சமைத்துத் தருவதைவிட அவர்கள் சிறையில் இருப்பதையே விரும்புவார்கள். அல்லது கைது செய்யப்படுவதற்கு தப்பி வெளிநாட்டுக்கு ஓடுவார்கள் என்று சமூக ஜனநாயகவாதிகள் யார் என்று அப்போது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறைச்சாலை இருந்தது.

என் பாட்டனார் ஒரு முறை சொன்னார்.

குற்றவாளிகளும் கொள்ளைக்காரர்களும் தான் அங்கிருப்பதாக நான் நொறுங்குண்டு போனேன். என் பெற்றோரைப் பற்றி இனி ஒரு போதும் விசாரிப்பதில்லை என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். ஆனால் பிப்ரவரிப் புரட்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். அம்மாவைக் கண்ட உடனேயே அவள் மீது பாசம் கொண்டேன். அவள் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். நீண்ட மென்மையான கண் மயிர்களுக்குள் அகன்ற சாம்பல் நிறக் கண்கள் அவளுக்கு மிகுந்த அழகைக் கொடுத்தன. சமூக ஜனநாயகவாதிகள் அப்படி ஒன்றும் மோசமானவர்கள் இல்லை என்று நான் தீர்மானித்தேன். பிறகு புக்காரின் எங்கள் வீட்டிற்கு வர ஆரம்பித்தார். அவர் என் தந்தையின் மிக நெருங்கிய நண்பர். நான் சிறுமியாக இருந்த காலத்திலேயே அவரை நிகொலாஸா என்றே அழைக்கத் தொடங்கினேன். நான் அவருடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகினேன். எனது பதினாறு வயதில் நான் அவர் மீது காதல் கொண்டேன்.

காட்சி 6 வமே

(இளம் லாறினா மேசை அருகில் அமர்ந்திருக்கிறாள். கையில் ஒரு புத்தம். அவள் அதை வாசிக்கவில்லை. சோகத்தோடு தொலைவில் நோக்கியவாறு இருக்கிறாள்) லாறினா; அன்னுஸ்கா

லாறினா; என்ன அப்பா

லாறினா; உனது பிறந்த நாளைக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் மகனே.

லாறினா; அப்பா எனக்கு பிறந்த நான் பார்டி எதுவும் வேண்டாம். கொண்டாட்டம் எதிலும் எனக்கு விருப்பமில்லை.

லாறினா; நான் அதைப்பற்றி யோசிக்கவில்லை. அன்னுஸ்கா. நீ பிறந்த திகதியைப் பற்றி நான் யோசிக்கிறேன்.

லாறினா; அதில் என்ன பிரச்சனை?

லாறினா; உனக்குத் தெரியாதா? ஜனவரி 27 உனக்கு ஞாயகம் இல்லையா? போன வருடம் ஜனவரி 27ம் திகதி உனது பிறந்த நாளில் என்ன நடந்தது?

லாறினா; ஓம். அன்றைக்குத் தான் லெனினின் மரணச்சபைக்கு. அதனால் தான் போன வருடம் நான் பிறந்த நான் கொண்டாடவில்லை.

லாறினா; ஒவ்வொரு வருடமும் சோவியத் அரசு

இருக்கும்வரை ஜனவரி 27ம் திகதி துக்க தினமாகவே இருக்கும். அதனால் தான் ஜனவரி 27ம் திகதி பிறந்தவனாக எங்களால் உன்னை தொடர்ந்தும் வைத்திருக்க முடியாது.

லாறினா; (அவளது இறுகிய மனநிலையையும் மீறிச் சிரித்தபடி)

ஆனால் அப்பா நான் தான் ஏற்கனவே பிறந்து விட்டேனே.

லாறினா; என்றாலும் எங்களால் உன்னை மீண்டும் பிறக்க வைக்க முடியும். உனது பிறப்பைப் பதிவு செய்து ஒரு புதிய சிறப்புச் சான்றிதழ் பெற நான் தீர்மானித்து விட்டேன். உனது பிறந்தநாள் இனி ஜனவரியில் அல்ல. மே 27ல் வரும். இயற்கை புத்தியிற் பெறுகின்ற காலம். எல்லாமே பூத்துச் செளறிகிற காலம். அதுதான் உனக்குப் பொருத்தம்.

லாறினா; ஓ அப்பா, இப்போது மே மாதத்தை நான் கொஞ்சமும் உணரவில்லை. இது ஜனவரி தான். வெளியில் மட்டுமல்ல, எனக்கு உள்ளும் தான்.

லாறினா; (அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தவாறு) ஏனென்று நான் யூகித்துச் சொல்லட்டுமா?

லாறினா; ஏன் சொல்லுங்கள்?

லாறினா; நிக்கொலாய் இவானோவிச் கொஞ்சக் காலம் இங்கே வரவில்லை. அதுதானே காரணம்.

(லாறினா வெட்கப்பட்டு தன் கைகளுக்குள் முகத்தைப் புதைக்கிறாள். லாறின் தொடர்ந்தும் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் அவள் அதே நிலையிலேயே இருக்கிறாள்.)

லாறினா; அன்னுஸ்கா, அவர் கட்சியிலும் அரசாங்கத்திலும் முக்கியமான பொறுப்புக்கள் உன்னவர் என்பதை நீ மறக்கக் கூடாது. இப்போது வினாடியின் இலியிச்சின் மரணத்துக்குப் பிறகு அவரது கடமைகள் முன் எப்போதையும் விட அதிகம். தனது நேரத்தை எல்லாம் அவர் எப்போதும் உன்னோடு பேசிக் களிப்பதில் செலவிட வேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

(லாறினா முகம் திறக்கிறாள். தன்னை முற்றிலும் கதாகலித்துக் கொண்டவனாக தோன்றுகிறாள். பின் அவள் ஒரு பையில் இருந்து ஒரு தாளை எடுத்துப் படிக்கிறாள்)

லாறினா; நகர்ச்சதுக்கத்தில் குளிர்காற்று ஊளையிடும் என் இதயத்தில் அது மேலும் வெறுமையுட்டும் ஏனெனில் நீ இங்கில்லை உனக்காக என் தவிப்பு நீ என்று வருவாய்? தினமும் என் காத்ந்திருப்பு

லாறினா; உன்னுடையதா?

லாறினா; ஆம். என்னுடையது.

லாறின; அற்புதம்நீயே அதை எழுதியிருக்கிறாய்.

நீயே அதை நிகொலாஸாவிடம் கொண்டு போய்க் கொடு.

லாறினா; அப்பா என்னால் அது முடியாது.

லாறின; ஏன் முடியாது?

(அவர் எழுந்து அவனிடம் செல்கிறார். அவனிடம் இருந்து தானே வாங்குகிறார். லாச்சியில் தேடி ஒரு கடித உறையை எடுத்து கவிதையை அதற்குள் போடுகிறார். கடித உறையின் மேல் ஏதோ எழுதி அவனிடம் கொடுக்கிறார்)

லாறின; 'யூரி லாறினிடம் இருந்து' என்று எழுதியிருக்கிறேன். இனி வெட்கப்படத் தேவையில்லை. நான் அவரைக் காணத் தவிப்பதாக நிக்கொலாய் இவானோவிச் நினைப்பார். போ அவரிடம் கொண்டு போய்க் கொடு.

(லாறினா எழுந்து தூக்கத்தில் நடப்பவன் போல் கதவை நோக்கிச் செல்கிறான்)

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; (இமேயில் இருந்து) அவருடைய விடுதிக்குப் போய் மணியை அடித்து கடித உறையைக் கொடுத்து விட்டு உடனே திரும்பி ஓடி வந்து விட வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன். லாறின; அன்னாஸ்கா (லாறினா கதவடியில் திரும்புகிறான்)

லாறின; நான் உனக்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டும். நீ அதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத சின்னப்பிள்ளை என்று நான் நினைக்கவில்லை. நிக்கொலெஸ்கா உன்னில் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சிலவேளை உனது கவிதை அந்த உணர்வை மேலும் ஆழப்படுத்தக் கூடும். அவர் மிகவும் மென்மையான உள்மனமும் உணர்வுகளும் கொண்டவர். இப்போதோ அல்லது எதிர்காலத்திலோ நீ எது செய்தாலும் அவர் மனம் நோக்கக் கூடியதாக மட்டும் நடந்து கொள்ளாதே.

(இருள்)

காட்சி 7 இமே

பத்திரிகையாளன்; பிறகு அந்தக் கவிதையை அவரிடம் கொடுத்தீர்களா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; அந்தக் கட்டிடத்தின் இரண்டாவது மாடிப்படிக்கட்டுகளில் நான் அப்போது நான் ஏறியிருப்பேன். எதிர்பாராத விதமாக திடீரென ஸ்டாலின் எதிர்ப்பட்டார். அவர் நிக்கொலாஸைத் தான்

சந்திக்கப் போகிறார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். உடனே அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து அதை அவரிடம் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டேன். ஸ்டாலின் சம்மதத்தோடு அதை வாங்கிக் கொண்டார். நிக்கொலாஸாவின் மீது நான் கொண்ட காதலின் முதல் பிரகடனம் இவ்வாறு ஸ்டாலின் மூலமாகத்தான் செய்யப்பட்டது. இதுவும் விதியின் திருவிளையாடல் தான்.

(இருள்)

காட்சி 8 வமே

(புக்காரின் லாறினாடன் இருக்கிறார். அவரது கையில் ஒரு புத்தகம்)

புக்காரின்; இடதுசாரி எதிர்ப்பாளரின் முழுமையான பொருளாதாரக் கொள்கை பற்றி நான் ஒரு விமர்சனம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய பிரதான இலக்கு இந்தப் புத்தகம் தான். இதை நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்களா? ட்ரெட்ஸ்கியின் 'சீடன் பிறியோபிறஷென்ஸ்கி எழுதிய 'புதிய பொருளாதாரம்'. லாறின; இல்லை. அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். புக்காரின்; இது உண்மையில் மிக மோசமான நிலைப்பாடாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது. விவசாயிகளைச் சுரண்டுவதன் மூலம் ஒரே பாய்ச்சலில் சோவியத் யூனியனை கைத்தொழில் மயமாக்க அவர் விரும்புகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை கைத்தொழிலில் முதலிடுவதற்கு வேண்டிய மூலதனத்தைப் பெறுவதற்காக விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிவது தவிர்க்க முடியாதது. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் மேற்கு நாடுகளில் முதலாளித்துவவாதிகள் இதைத் தான் செய்தார்கள். புராதன மூலதனக்குவிப்புப் பற்றிய மாறுவிதிக்கு விலக்கில்லை என்று அவர் கருதுகிறார். லாறின; இது சுத்த அபத்தமாகத் தோன்றுகின்றது இல்லையா?

புக்காரின்; மாறுவிதிகள், வரலாற்றுத் தேவை என்றெல்லாம் கூறப்படுபவை பற்றி நாம் மிகுந்த விளிப்புடன் இருக்க வேண்டும் ஏனென்றால் பெரும்பாலும் இவை அதிகாரத்துக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு வாய்ப்பான நியாயப்படுத்தல்களாகவே அமைந்து விடுகின்றன. இதில் நல்ல விசயம் என்னவென்றால் பிறியோபிறஷென்ஸ்கி தான் நினைப்பவற்றை வெட்கமற்று வெளிப்படையாவே சொல்வது தான். ட்ரெட்ஸ்கியும் இதே கருத்துக்களை தன் மனதில் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர் பிரச்சினையில்

இருந்து மெல்ல நழுவி விடுகிறார். ஐரோப்பியப் புரட்சி நமக்கு உதவிக்கு வந்து விடும் என்று தான் அவரால் சொல்ல முடிகிறது. ஆனால் கடைசியாக இந்த கைத்தொழில் மயமாக்க வாதிகள் எல்லாரும் ஒரே விசயத்துக்கே வந்து சேர்கிறார்கள். விவசாயிகளைப் பலி கொடுக்கவே விரும்புகிறார்கள்.

லாறின்: அதுசரி நிக்கொலென்சா, நீ கூட இடதுசாரிக் கம்யூனிசத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது பொருளாதாரத்தை ராணுவ மயமாக்கியதைப் போலவே எதிர்கால சோசலிச சமூகத்திலும் செய்ய வேண்டும் என் ட்றொட்ஸ்கியைப் போலவே நீயும் நினைத்தாய். தொழிலாளி வர்க்க அரசு எல்லா மூல வளங்களையும் கட்டுப்படுத்தவும் நெறிப்படுத்தவும் வேண்டும் என்று நினைத்தாய்.

புக்காரரின்: யூரி மீக்காய்லோவிச், அப்போது நான் தொட்டிலில் கிடந்தேன். அந்த இளம் பருவ மாயைகளை தேவைக்கதிகமாகவே வளர்த்திருந்தேன். இந்த விசயத்தில் லெனின் மிகுந்த அறிவுடன் விளங்கினார். யுத்த கால கம்யூனியசத்தை எப்போது கைவிட வேண்டும், சுதந்திர சந்தை மீண்டும் வளர்வதற்கு எப்போது ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு எப்போது ஊக்குவிப்புகளை வழங்க வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. நாம் விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து தான் சோசலிசத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அவர்களை எதிர்த்து அல்ல என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டிருந்தான். இதைத் தான் நாம் இப்போது செய்ய வேண்டும். லெனினி புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதில்டவசமாக ஸ்டாலின் இவ்விடயத்தில் எனது கருத்துக்களை ஒத்துக் கொள்கிறான்.

லாறின்: அப்படியென்றால் நீ ஸ்டாலினுடன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாய். அப்படித்தானே?

புக்காரரின்: ஓம். அவன் ஒரு அருமையான ஆன். பெரிய கெட்டிக்காரன் இல்லை. ஆனால் நடைமுறைவாதி. நிதானமானவன். ஒரு நல்ல அமைப்பாளன்.

லாறின்: யூரி நிக்கொலென்சா, அவனிடம் கொஞ்சம் சுழித்தனம் இருப்பதாக நீ நினைக்கவில்லையா? எனக்கொரு சந்தேகம். அவன் ஒரு பயங்கர குழ்ச்சிக்காரனாக இருப்பானே என்று.

புக்காரரின்: இல்லை, இல்லை. யூரி மீக்காய்லோவிச். உங்கள் கற்பனை தழிகெட்டுப் போகிறது. ஸ்டாலின் மிகவும் எளிமையானவன். மிகவும் திறந்த மனப்பாங்கு உடையவன். சதித்திட்டம் தீட்டுவவனுக்குரிய தகைமையற்றவன்.

லாறின்: வினாடிமீர் இலியிச்சின் அந்திம கால எச்சரிக்கை பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்? ஸ்டாலின் மிகவும் கரடுமுரடானவன் என்று அவர் ஏன் சொன்னார்? பொதுச்செயலாளர் பதவியிலிருந்து அவனை அகற்ற வேண்டும் என்று அவர் ஏன் விரும்பினார்?

புக்காரரின்: ஸ்டாலின் ஒரு பட்டை தீட்டாத வைரம் என்பது உண்மை தான். ஆனால் அவனால் உண்மையில் பாதகம் எதுவும் இல்லை. அந்த குறிப்பை எழுதும் போது வினாடிமீர் இலியிச் மிகவும் 'நோய்' வாய்ப்பட்டிருந்தான் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தனது மரண சாசனத்தில் நம் எல்லாரைப் பற்றியும் தான் அவர் விமர்சித்திருக்கிறார். என்னைப் பற்றி அவர் சொன்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

லாறின்: நினைவிருக்கிறது. நீங்கள் தான் கட்சியின் விருப்பத்துக்குரியவர். செல்லப்பிள்ளை என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

புக்காரரின்: ஓம். அது மட்டுமல்ல. கட்சியின் பெறுமதி மிக்க மாபெரும் கோட்பாட்டாளன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

லாறின்: அது சரிதான்.

புக்காரரின்: ஆம். ஆனால் இன்னும் விசயம் இருக்கிறது. அவர் தொடர்ந்து சொல்கிறார். 'மிகவும் வரையறைக்குட்பட்டிருந்தான் அவரது கோட்பாட்டு ரீதியான கருத்துக்கள் முற்றிலும் மார்க்சியச் சார்பானவை என்று கூற முடியும். ஏனெனில் அவர் ஒருபோதும் இயக்கவியலைப் புரிந்து கொண்டதில்லை'. யூரி மீக்காய்லோவிச் பாருங்கள். நான் ஒரு பெரிய கோட்பாட்டாளன். ஆனால் மார்க்சியவாதி அல்ல. லெனின் போன்ற ஒருவரால் மட்டும் தான் அப்படிச் சித்திக்க முடியும்.

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள். இருள்)

காட்சி 9 இமே

பத்திரிகையாளன்: அந்தக் காலத்தில் ஸ்டாலினுடன் சேர்ந்திருந்தது புக்கரின் விட்ட பெரிய பிழை இல்லையா? அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; அதிகாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவர் ஸ்டாலினுடன் சேரவில்லை. அவர் கொள்கை அடிப்படையில் தான் இணைந்து நின்றார். புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், தொழிலாளர் விவசாயிகள் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் சேர்ந்திருந்தார். 1928க்குப் பிறகு இந்த

நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாறியது அவரில்லை. ஸ்டாலின் தான் அதனால் தான் ஸ்டாலினுடன் அவருக்குப் பிணக்கு ஏற்பட்டது.

பத்திரிகையாளன்: நான் அந்த விசயத்துக்குப் போகுமுன்பு புக்காரினுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே நெருக்கமான உறவு வளர்ந்ததைப் பற்றி கொஞ்சம் அறிய விரும்புகிறேன். உங்கள் திருமணம் எப்படி நடந்தது என்று கூறுவீர்களா?

(இருள்)

காட்சி 10 வமே

(புக்காரினும் லாறினும் கைகோர்த்தபடியே வலது மேடைப் படிகளில் ஏறி வலது மேடைக்குச் செல்கிறார்கள்) லாறினா: நெடுக நடந்து நான் கொஞ்சம் களைத்து விட்டேன். இங்கு உட்காருவோமா?

புக்காரரின்: சரி இருப்போம். (அவர்கள் இருக்கிறார்கள்) புக்காரரின்: உன்னோடு ஒரு முக்கியமான விசயம் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று இருந்தேன். நடந்து கொண்டிருக்கும் போது அப்படிப்பட்ட விசயங்களைப் பேசுவது கஷ்டம்.

லாறினா: (சற்றுப் பதற்றத்துடன் அவரைப் பார்த்தவாறு) என்ன விசயம்?

புக்காரரின்: முன்பொருநாள் ஸ்டாலின் மூலமாக நீ எனக்கு ஒரு கவிதை அனுப்பி இருந்தாயே. ஞாபகம் இருக்கா?

லாறினா: (நாணமுற்றவளாக) ஓம். அதை ஒரு கவிதை என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்? அது கத்த மோசமானது. முதிர்ச்சியற்றது. முதிரா இனம் பருவப் பிதற்றல்.

புக்காரரின்: ஆனால் அது நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு. அப்போது நீ ஒரு குழந்தையாகத் தான் இருந்தாய். அன்னுஸ்கா, அதை ஒரு குழந்தையின் பேச்சாக எண்ணித்தான் நான் படித்தேன். அது என்னை மிகவும் கர்ந்தது. அப்படிச் சொன்னால் போதாது. அது என்னை ஆனந்தத்தின் ஆழத்தியது. ஆனால் இப்போது நீ பதினெட்டு வயது இனம் பெண். உன் வயதை விட மிகவும் முதிர்ச்சியடைந்தவன். நான் உன்னை ஒரு பெரிய வளர்ந்த பெண்ணாகத் தான் நடத்த வேண்டும். முதலில் உனது செல்லப் பெயரை மாற்றப் போகிறேன்.

லாறினா: ஏன் நிக்கொலாஸா?

புக்காரரின்: 'அன்னுஸ்கா' இது உனது அப்பா உனக்கு வைத்த பெயர். இது ஒரு குழந்தைக்கு

வைக்கக் கூடிய ஒரு செல்லப் பெயர் தான். இப்போது நீ ஒரு வளர்ந்த பெண். நான் உன்னை அன்யுக்கா என்றே அழைக்கப் போகிறேன்.

லாறினா: அன்யுக்கா. எவ்வளவு நல்ல பெயர். என்னை ஒரு மலராக உணரச் செய்கிறது. ஒரு அன்யுதின மலர். புக்காரரின்: உனக்கு அது பிடித்துக் கொண்டது எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது (சற்று அமைதி)

லாறினா: இதுதான் நீங்கள் பேச வந்த முக்கியமான விசயமோ?

புக்காரரின்: (சற்றுப் பதற்றத்துடன்) இல்லை அன்யுக்கா. இது அதற்கு ஒரு முன்னுரைதான். சரி விசயத்திற்கு வருவோம். நீ எனக்கு கவிதை அனுப்பிய பிறகு, இந்தநாள் ஆண்டுகளில் நாம் அடிக்கடி எத்தனையோ தடவை சந்தித்திருக்கிறோம். உன்னோடு எனக்குள்ள நெருக்கம் மேலும் மேலும் இறுகி வந்திருக்கிறது.

புக்காரரின்: நாம் இன்றொரு தீர்மானத்திற்கு வர வேண்டும்

லாறினா: என்ன தீர்மானம்

புக்காரரின்: (சிறிது நேர அமைதிக்குப் பின்னர்) எனக்கு அதை எப்படிச் சொல்வதென்று தெரியவில்லை. அன்னுஸ்கா இல்லை அன்யுக்கா. விசயம் இதுதான். நான் உன்மீது அன்பை வைத்திருக்கிறேன். காதல் கொண்டிருக்கிறேன்.

லாறினா: என்னைப் பொறுத்தவரை உங்களை எப்போதுமே காதலித்து வந்திருக்கிறேன்.

புக்காரரின்: ஆம். ஆனால் உனக்கு பதினெட்டு வயதுதான். எனக்கு நாற்பத்தி நாலு. எனக்காக உன் வாழ்க்கையை தியாகம் செய்யக் கேட்பதை என்னால் நியாயப்படுத்த முடியுமா?

லாறினா: தியாகமா? நீங்கள் இல்லாமல் எனக்கு வாழ்க்கையே இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

புக்காரரின்: ஆம். இப்போது அப்படித்தான். இருபத்தியாறு வருட வித்தியாசம். இப்போது அது அவ்வளவு பெரிதாகத் தெரியாது. ஆனால் இன்னும் இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு வருவதை யோசித்துப் பாள். நான் அறுபது கழிந்த கிழவனாக இருப்பேன். நீ இன்னும் வாழ்வின் உச்சத்தில் இருப்பாய்.

லாறினா: நிக்கொலாஸா உங்களால் எப்படி இந்த மாதிரிப் பேச முடிகிறது? நான் என்ன ஒரு சாதாரண. கயநலம் பிடித்த பெண் என்று நினைத்தீர்களா? நீங்கள் ஒருமுறை ஒரு கதை சொன்னீர்களே அது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ஒரு பண்டைக்கால முனிவர் எழுதி வைத்திருப்பதாகச் சொன்ன கதை. நோயினால் தனது

கணவனின் தலைமுடி உதிர்ந்ததைக் கண்ட ஒரு பெண் அவனுக்கு ஏற்றவளாக தாலும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தனது கூந்தலையும் வெட்டி எறிந்த கதை. . என்னால் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று நினைக்கிறீர்கள்?

புக்காரரின்: இல்லை. அன்றுகூட. எனக்கு உன்னில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இந்த தியாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ள எனக்கு உரிமையிருக்கிறதா என்று தான் யோசிக்கிறேன். ஆயினும் நான் இரண்டில் ஒன்றைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஒன்று நாம் இருவரும் என்னைப்பற்றாக்குமாத இணைந்து வாழ வேண்டும். அல்லது நான் வெளியேறி விட வேண்டும். நீண்ட காலத்துக்கு உன்னைப் பார்க்கக் கூடாது. சுதந்திரமாக உனது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள உனக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். முற்றுவது வழி ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் பைத்தியம் பிடித்து அலைவது. ஆனால்... (லாறின விம்மி அழுகிறாள்)

புக்காரரின்: அன்னுஷ்கா (அவர் அவளது கைகளை இறுகப் பற்றுக்கிறார்)

(இருள்)

காட்சி 11 இமே

பத்திரிகையாளன்: புக்காரினின் இந்த உணர்ச்சி வசப்படும் இயல்பு தான் அவரது அர்சியல் வாழ்வின் பலவீனம் என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: உணர்ச்சி வசப்படுதல் அவரது ஆளுமையில் ஒரு பகுதி மட்டும் தான். அவரிடம் ஆழமான கூரிய மதிநுட்பமும் இருந்தது. அவர் வெறும் சிந்தனை வாதி அல்ல. உணர்ச்சிமயமான மனிதாபிமானி என்பதுதான் அரது குணம்சத்தின் வளமான பகுதி. அவரைப் பற்றி எஹ்ரன் பேக் என்ன சொன்னார் என்பதை எண்ணிப்பார். 'அவர் வாழ்வைப் புளரமைக்க விரும்பினார். ஏனெனில் அவர் வாழ்வை நேசித்தார்.'

பத்திரிகையாளன்: அப்படியென்றால் அவரைப் பொறுத்தவரை மனிதனின் மதிப்பைப் பாதுகாப்பது என்ற அடிப்படையில் தான் அவர் பலாத்காரக் கூட்டுப்பண்ணை முறையை எதிர்த்தார் என்று சொல்வீர்களா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: ஆம். அதனால் தான் 1928 கோடையில் அவர் ஒரு தீவிரமான

முடிவை எடுத்தார். ஸ்டாலின் விவசாயி வர்க்கத்தை நசுக்கப் போகிறார். கட்சிக்குள் எல்லாவகையான எதிர்ப்பையும் நசுக்கப் போகிறார் என்பது அப்போது அவருக்கு விளங்கி விட்டது. நிக்கோலாஸா அதுவரை மத்தியகுழு உறுப்பினராகவே இருந்தார். ஆளும் குழுவில் ஒரு அங்கத்தவராகவே இருந்தார். ஆயினும் தோற்கடிக்கப்பட்ட இடதுசாரி எதிர்ப்புக்குழுவின் தலைவர்களுள் ஒருவரான கமனேவுடன் ஒரு ரகசியச் சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்யத் தீர்மானித்தார்.

காட்சி 12 வமே

(கமனேவ் மேசையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். மணி ஒலிக்கிறது)

கமனேவ்: உள்ளே வாருங்கள். (புக்காரின் வமேக்கு வருகிறார். கமனேவ் தனது இருக்கையில் இருந்து எழுகிறார். அவர்கள் கைகுலுக்கிக் கொள்கின்றனர். புக்காரின் நாற்காலி ஒன்றை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்கிறார். இந்த உரையாடல் முழுவதிலும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியுடன். ஆனால் யாராவது ஒற்றுக் கேட்டு விடக்கூடும் என்று பயப்படுவது போல தழ்ந்த குரலில் பேசுகிறார்)

புக்காரரின்: ஸெவ் பரிசோவிச். பழைய எதிரிகளான நாம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறோம். அவனை நாம் இருவருமே எதிர்ப்பது நம்மை ஒரிடத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் முதலில் உங்களைப் ஒரு வேண்டுகோள். கமனேவ்: என்ன?

புக்காரரின்: நமது சந்திப்பைப் பற்றி நீங்கள் யாறிடமும் சொல்லக் கூடாது. எழுத்திலோ தொலைபேசியிலோ இதுபற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது. ஏனென்றால் இரகசியப் பொலிஸ் நம் இருவரையும் வேவு பார்க்கிறது.

கமனேவ்: உங்கள் வேண்டுகல்படியே நடக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு முன் ஒன்று. இன்றை நெருக்கடி நிலை தோன்றுவதற்கு நீங்களும் துணை நின்றுருக்கிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்மீர்களா? நிக்கோலாய் இவானோவிச் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு தான் கூட்டு எதிர்ப்பினை முறியடிக்க ஸ்டாலினுடன் நீங்கள் கைகோர்த்து நின்றீர்கள். உங்கள் தகுதிக்குப் பொருத்தமில்லாத வகையில் கூட எங்களைத் தூசித்தீர்கள். ஸ்டாலினைப் போன்ற ஒரு பாமரனுக்கு அது இயல்பானதாக இருக்கலாம். ஆனால் நிக்கோலாய் இவானோவிச் ஒரு ஆய்வறிவாளனான. தத்துவஞானியான உங்களுக்கு..?

புக்காரரின்: ஒப்புக்கொள்கிறேன். லெவ் பரிசோவிச். அதை நினைக்கும் போது நான் வெட்கப்படுகின்றேன். ஆனால் நான் அவனோடு சேர்ந்து நின்றதற்கு காரணம் இருக்கிறது. நீங்கள், ட்ரெட்ஸ்கி சினேவியேவ் எல்லோரும் விவசாயி வர்க்கத்துடன் முன்யோசனையற்ற கூட்டில் விழுந்து விடுவீர்கள் என்று நான் பயந்தேன். ஆனால் இப்போதோ நாம் எல்லோரையுமே மிக மோசமான அபாயம் ஒன்று எதிர்த்தோக்கியுள்ளது?

கமனேவ்: ஆம். ஆனால் நம்மை எது பிரித்ததோ அது இன்னும் அப்படியே இருக்கிறது.

புக்காரரின்: உங்களுடைய குறிக்கோளும் எங்களுடைய குறிக்கோளும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து சோசலிசத்தை நோக்கிப் போக விரும்புகிறோம் அவர்களுக்கு எதிராக அல்ல. சிறிய சில்லறை வியாபாரத்துக்கு இடமளிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். ஒரு திறந்த சந்தையின் மூலமாக நுகர்வோரின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். மார்க்ஸ் முதலாளித்துவம் இந்த உலகுக்கு வந்தது பற்றி சொன்னது போல, தலையிலிருந்து பாதம் வரை ஒவ்வொரு துவாரத்திலிருந்தும் இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட சோசலிச கைத்தொழில் புரட்சியை ஒரே பாய்ச்சலில் முடுக்கி விட நாங்கள் விரும்பவில்லை. லெவ் பரிசோவிச் எல்லாரும் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் இடதுசாரி. நான் வலதுசாரி என்று நான் சொல்வார்கள். ஆனால் அவன் அக்கிரமத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ள இச்சந்தர்ப்பத்தில் இடம், வலம் என்ற வித்தியாசம் அவ்வளவு முக்கியமானதா? லெவ் பரிசோவிச் நீங்களும் நாங்களும் இணைவதற்கு அடிப்படை எதுவோ, அது நீங்களும் நாங்களும் பிரிந்து நிற்பதற்கான அடிப்படையை விட முக்கியமானது.

கமனேவ்: அதனால் நான் நான் உங்களைச் சந்திக்கச் சம்மதித்தேன்.

புக்காரரின்: லெவ் பரிசோவிச், கட்சியில் அவன் திணித்துள்ள சர்வாதிகார ஆட்சி முறைக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று நாம் இருவருமே விரும்புகிறோம். கட்சிக்குள் ஜனநாயகம் வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். இதுதான் நம்மிருவருக்கும் பொதுவான அம்சம். அது இல்லாமல் சுதந்திரமான விவாதத்தின் மூலம் நமது வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாது. அதை நாம் பெறத் தவறுவோமானால்

இடதுசாரி. வலதுசாரி இருவருமே இரத்தத்தில் மூழ்கடிக்கப்படுவோம். அவன் எதற்கும் தயங்க மாட்டான். அவன் நம்மை அழித்து விடத்தான் போகிறான். அவன்தான் புதிய ஜெங்கிஸ்கான்.

(இருள்)

காட்சி 13 வமே

(லாறின அறையில் தூசி தட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். புக்காரின் வருகிறார். மனம் சோர்ந்து களைத்த தோற்றம்) லாறின: நிக்கோலாஸா, வந்து விட்டீர்கள். ஆனால் என்ன இது? என்ன நடந்தது உங்களுக்கு? மிகவும் சோர்ந்து போய் இருக்கிறீர்கள்.

புக்காரரின்: அன்புத்தா, நான் அத்தகைய பயங்கரமான காட்சிகளைப் பார்த்தேன். இந்த நாட்டில், முதலாவது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை நடத்தி முடித்த ஒரு நாட்டில், இதை நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை.

லாறின: என்ன விசயம், நிக்கோலாஸா?

புக்காரரின்: (மேலும் கீழும் அமைதியற்று நடந்தவாறு) ஸ்டாலின் முர்க்கத்தனமாக விவசாயிகளை ஒடுக்குகிறான். அவன் தன்னுடைய பாதையை மாற்றிக் கொண்ட போது இடது பக்கம் சாய்ந்து அதை கைத்தொழில் மயமாக்கத்தையும் கட்டாயக் கட்டுடைமை ஆக்கத்தையும் அவன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட போது இப்படி நடக்கும் என்று நான் பயந்தேன். ஆனால் அது நடைமுறைக்கு வரும் போது இவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கும் என்று நான் கூட நினைக்கவில்லை.

லாறின: என்ன நடக்குது?

புக்காரரின்: விவசாயிகள் பலாத்காரமாக கட்டுப் பண்ணை முறைக்குள் தள்ளப்படுகிறார்கள். அதை அவர்கள் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். அழிக்கப்படுகிறோம் என்பதை அறிந்து கொண்ட மக்களின் வெறித்தனமான விரக்தியுடன் திருப்பித் தாக்குகிறார்கள். தங்கள் கால்நடைகளை வெட்டிக் கொல்கிறார்கள். தங்கள் தானியங்களைத் தீயிட்டு அழிக்கிறார்கள். அது ஒரு விவசாயிகளின் யுத்தம். ஸ்டாலின் பழைய சன் மன்னங்களைப் போல் அவர்களுடன் சண்டையிடுகிறான். எதிர்ப்பவர்கள் எல்லோரையுமே நாசகாரிகள் என்று முத்திரை குத்தி வடக்கில் போய் சாவதற்கு வண்டியேற்றி அனுப்புகிறான். குலாக்குகளை அழிப்பதாகத் தான் அவன் கூறுகிறான். அன்று உண்மை வேறு. அவனது கொள்கை முழுவிவசாயி வர்க்கத்தையும் குலாக்குகளுக்கு

ஆதரவாகத் தள்ளி விடுகிறது.

லாறினா; என்ன செய்ய முடியும்? ஸ்டாலின் கட்சிக்குள் எல்லா எதிர்ப்புகளையும் ஊமையாக்கி விட்டாரே?

புக்காரரின்: உக்ரேயினில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. ஒரு சின்னப் புகையிரத நிலையத்தில் பசியினால் வயிறு வீங்கி போயிருந்த குழந்தைகளை நான் பார்த்தேன். என்னால் அதைத் தாங்க முடியவில்லை. என்னிடம் இருந்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அன்யுக்தா, இந்தப் புரட்சியின் நாட்டில் இத்தகைய விசயங்களாக நடக்க வேண்டும்? இவற்றையா நான் பார்க்க வேண்டும்?

(தலையை மெசையில் கவிழ்த்துக் கொண்டு விம்முகிறார். அவள் தலையை மெல்லத் தடவுகிறாள். இருள்)

காட்சி 14 இமே

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; புக்காரின் கமனேவுக்கு விடுத்த அழைப்பினால் எதுவும் ஆகவில்லை. வலதுசாரிகளும் இடதுசாரிகளும் கொள்கை அடிப்படையில் மிகவும் பிளவுபட்டுக் கிடந்தார்கள். தங்கள் உயிர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகக் கூட அவர்களால் இணைய முடியவில்லை. 1930 களின் தொடக்கத்தில் அவர்கள் எல்லோருமே அரசியல் ரீதியில் நபஞ்சகர்களாகி விட்டனர்.

புக்காரின் மத்திய குழுவில் இருந்து ஸ்வெஸ்தியா பத்திரிகையின் ஆசிரியராகத் தரம் இறக்கப்பட்டாள். இக்காலப் பகுதியில் ஸ்டாலினின் பயங்கர ஆட்சி பலம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

காட்சி 15 வமே

(புக்காரின் ஸ்வெஸ்தியா பத்திரிகை ஆசிரியருக்குரிய மெசையில் இருக்கிறார். அவரது பெண் செயலாளர் கொற்றோகோவா வருகிறார்)

கொற்றோகோவா; நதெஸ்தா யகோவ்லெவ்னா வந்திருக்கிறார். அவரது கணவர் கைது செய்யப்பட்டு விட்டார்.

புக்காரரின்; என்ன. மண்டெல்ஸ்தமா? அவரை உன்னை வரச் சொல்.

(கொற்றோகோவா வெளியே போய் கவிஞர் ஒசிப் மண்டெல்ஸ்தத்தின் மனைவி நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தத்துடன் உன்னை வருகிறார். புக்காரின் எழுந்து அவருடன்

கைகுலுக்கிறார். பின் ஒரு நாற்காலியில் அமரச் செய்கிறார். தான் அமரவில்லை)

புக்காரரின்; நான் அதிர்ந்துவிட்டேன். நதெஸ்தா யகோவ் லெவ்னா. அது எப்படி நடந்தது?

நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம்; ரகசியப் பொலிஸ் வந்து அவரை அழைத்து சென்று விட்டது. (புக்காரின் விரைவாக மேலும் கீழும் நடக்கத் தொடங்குகிறார். அப்போதைக்கு அப்போது கேள்விகள் கேட்பதற்காக மட்டும் நிற்கிறார்)

புக்காரரின்; அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? விடுதியை சோதனை போட்டார்களா? எதையாவது கொண்டு சென்றார்களா?

நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம்; ஒரு கட்டுத்தாளை அப்படியே கொண்டு போய் விட்டார்கள். கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், கட்டுரைகள் என்று நிறைய.

புக்காரரின்; முட்டாள்தனமாக அவர் எதையும் எழுதி வைத்திருக்கவில்லையே?

நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம்; இல்லை. வழக்கம் போல சில கவிதைகள் மட்டும் தான். உங்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததை விட மோசமாக எதுவும் இல்லை. (புக்காரின் மீண்டும் நடக்கத் தொடங்கி விட்டார். வேறு ஒரு கேள்வி ஒரு கேள்வி கேட்பதற்காக அவர் மீண்டும் நிற்கிறார்)

புக்காரரின்; அவரைப் பண்பதற்கு போயிருந்தீர்களா?

நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம்; (நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம் விரக்தியுடன் புன்னகைக்கிறார்) நிக்கோய் இவானோவிச் உங்களுக்கு விசயம் தெரியாது போலிருக்கிறது. குடும்பத்தினர் சிறையில் போய் சந்திப்பதற்கு இப்போது அனுமதிப்பதில்லை.

புக்காரரின்; (சிறிது தாமசங்கடத்துடன்) ஓ. எனக்கு அது தெரியாது.

நதெஸ்தா மண்டெல்ஸ்தம்; எனக்குத் தெரியும் உங்களால் இப்போதும் அதிகமாக எதுவும் செய்ய முடியாது. என்றாலும்...

புக்காரரின்; என்னால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்வேன். யாகதாவையே நான் போய் பார்க்கிறேன்.

(இருள்)

காட்சி 16 மே

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; யாகதா அப்போது ரகசியப் பொலிஸ் தலைமை அதிகாரியாக இருந்தான்.

உனக்குத் தெரியும். அவன் ஒரு இரங்கத்தக்க பேர்வழி. தனது இளமைக்காலத்தில் நேர்மையான ஒரு புரட்சிக்காரனாக இருந்தான். ஆனால் இந்தச் சமயத்தில் அவன் ஸ்டாலினின் குற்றச் செயல்களுக்கு ஒரு கருவியாக மாறி விட்டான். முடிவில் 1938ல் என்னது கணவருடன் அதே குற்றக்கூண்டில் அவனும் நின்றான். யாகதாவைப் பயன்படுத்தி மற்றவர்களை அழித்த பிறகு அவனையும் தீர்த்துக் கட்டி விட வேண்டும் என்று ஸ்டாலின் நினைத்திருக்க வேண்டும்.

காட்சி 17 வமே

(யாகதா மேசையில் இருக்கிறார். புக்காரின் அவருக்கு எதிரில் இருக்கிறார்)

யாகதா: மன்டெல்ஸ்தம் ஏன் கைது செய்யப்பட்டார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

புக்காரின்: இல்லை.

யாகதா: அவர் ஒரு கவிதை இயற்றியிருக்கிறார். அதை எழுதி வைக்க அவருக்குப் பயம். ஆனால் தனது நண்பர்கள் சிலருக்காவது அதைச் சொல்லிக் காட்டாமல் இருக்க அவரால் முடியவில்லை. அவர்களுள் ஒருவர் அதனை மனனம் செய்து வந்து எங்களுக்குத் தகவல் சொன்னார்.

புக்காரின்: எதைப் பற்றிய கவிதை

யாகதா: நானும் அதனை மனனம் செய்திருக்கிறேன்.

உங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டுகிறேன்.

எம் காலடி மண்ணுக்கு செவிடராக வாழ்கிறோம்

நம் பேச்சினைக் கேட்பவர்

பத்தடிக் கப்பால் யாருமே இல்லை

நாம் கேட்பவை அனைத்தும்

கிரம்லின் கொலைஞனின்

வார்த்தைகள் மட்டுமே

மரவட்டை போன்றன அவனது விரல்கள்

அவனது சொற்களே இறுதியானவை

அவனது கரப்பான் மீசை

எள்ளி நகைக்கும்

அவனது சப்பாத்து முனைகள்

மெல்ல ஒளிரும்

ஒல்லிக் கழுத்து தலைவர்கள் கும்பல் எப்போதும் அவனைச் சூழ இருக்கும். காலை நக்கும் அரை மனிதர்கள் அவனுடன் ஆடக் காத்து கிடப்பர் அவன் விரலை நீட்டிப் பிதற்றிடும் போதில் கனைப்பர், குரைப்பர், ஊனையும் இடுவர்

ஒவ்வொன்றாய் வரும் அவனது சட்டங்கள் தலையில் கண்ணில் அல்லது அரையில் குதிரை லாடமாய் வீசப்படுமே.

அகன்ற நெஞ்சின் அகங்காரிக்கு

ஒவ்வொரு கொலையும் ஒரு பெரும் விருந்தே.

புக்காரின் சங்கடத்தோடு கவிதையை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். முழுவதும் சொல்லி முடித்த பின் யாகதா அசைவற்று அவரைப் பார்க்கிறார்)

யாகதா: நான் நீங்களாக இருந்திருந்தால் இந்த விசயத்தில் என்னைச் சம்பந்தப்படுத்தியிருக்க மாட்டேன் (இருள்)

காட்சி 18 இமே

பத்திரிகையாளன்: 1934. அந்த வருடம் தான் கிறேவ் கொல்லப்பட்டார். ஸ்டாலின் தான் அதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும் என்று இப்போது பலரும் நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கிறேவ் மிகவும் பிறபலம் பெற்றுக் கொண்டு வந்தார்.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: எந்த விசயத்திலும் எதிர்ப்பை அகற்றுவதற்கே அவர் கொலையைப் பயன்படுத்தினார். கிறேவின் கொலைக்கு சதி செய்ததாகவும் வெளிநாட்டு சத்திகளுக்கு உதவியதாகவும் சினைவியோவ், கமனேவ் போன்ற வேறு பல இடதுசாரிகள் மீது அவர் குற்றம் சுமத்தினார். அவர்களும் கொல்லப்பட்டனர். பிறகு வலதுசாரிகளின் முறை வந்தது. நிக்கோலாஸாவைக் கைது செய்ய முன் ஒரு ஆறு மாதம் அவருடன் ஸ்டாலின் எலி பூனை விளையாட்டு விளையாடினார்.

காட்சி 19 வமே

(லாறினா மிகுந்த கவலையுடன் ஆதங்கத்துடன் அமர்ந்திருக்கிறாள். புக்காரின் வருகிறார்.)

லாறினா: (அவரைத் தழுவித் கொண்டு) ஓ. நிக்கோலாஸா, நான் எவ்வளவு பயந்து கொண்டிருந்தேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. இன்றைய நான் முன் எப்போதையும் விட மிகவும் நீண்டது. பத்து மணித்தியாலம். நீங்கள் ஒன்றும் சாப்பிடவும் இல்லை. என்ன நடந்தது இன்றைக்கு?

புக்காரரின்: கரோலின் மூலம் அவர்கள் என்னோடு மோதினார்கள். அவன் ஒரு பழைய சமூகப் புரட்சியாளன். பல வருடங்கள் அவன் சிறையில் இருந்திருக்கிறான். வற்புறுத்தி அல்லது சித்திரவதை செய்து என்னைப் பற்றி பிழையான வாக்குமூலம் கொடுப்பதற்கு அவனைத் தயாரிக்கிறார்கள்.

லாறினா: அவனோ ஒரு பழைய சமூகப் புரட்சிக்காரன். அவனுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு இருந்திருக்க முடியும்?

புக்காரரின்: அன்யுத்தா, அது அத்தகைய ஒரு பயங்கரமாக இல்லாவிட்டால் உண்மையில் ஒரு கோமானித்தனமாகவே இருந்திருக்கும். நான் அவனோடு சேர்ந்து 1918ல் சதி செய்ததாக கரோலின் சொல்கிறான். யோசித்துப் பா. 1918ல் லெனினைக் கொல்வதற்கு சதி செய்தேனாம்.

லாறினா: என்ன? லெனினைக் கொல்லவா?

புக்காரரின்: ஆம். N.K.V.D யின் திறமையை நீ ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவர்களிடம் நான் தோஸ்தோவ்ஸ்கியின் கற்பனை நிறைய இருக்கிறது. விசாரணை செய்பவனுக்கு முன் அவன் நிிற்கிறான். முகத்தை நேராக வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறான். உண்மையில். உண்மையில் அவன் முகம் ஒரு சுவத்திலுடையதைப் போல சமீபப் பூத்து இருக்கிறது. அவன் சொல்கிறான். லெனினைக் கொல்வதற்கு நான் அவனோடு சேர்ந்து சதி செய்தேன் என்று ஆனால் அன்யுத்தா அது அல்ல விசயம். இவர்கள் இந்த அளவுக்கு கீழ் இறங்கி வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய திட்டம் என்ன என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. ஸ்டாலின் மீண்டும் ஒரு பெரிய சோவிய வழக்கைத் தயாரிக்கிறான். அதில் நான் தான் அதிக விடீஸ் மதிப்புள்ள காட்சிப் பொருளாக இருப்பேன்.

லாறினா: ஆ! நிக்கோலாஸா, உங்களை என்னால் காப்பாற்ற முடியுமானால் அதற்காக நான் சாகவும் தயார். ஆனால் உங்களுக்கு என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? உங்களுக்கு நான் எப்படி உதவலாம்?

புக்காரரின்: நீ ஒன்று செய்யலாம் அன்யுத்தா.

வீட்டுக்கு வரும் வழிநெடுகிலும் நான் அதைப் பற்றித் தான் யோசித்துக் கொண்டு வந்தேன்.

லாறினா: சொல்லுங்கள். சொல்லுங்கள். நான் எதையும் செய்வேன்.

புக்காரரின்: அன்யுத்தா, இனி எந்த நேரமும் நான் கைது செய்யப்படலாம். அவர்கள் என்ன விசாரணைக்கு கொண்டு வரும் போது பகிரங்க நீதிமன்றத்தில் நான் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். அதில் சந்தேகம் இல்லை.

லாறினா: (அதிர்ச்சியடத்து) என்ன ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக? ஸிஸ்டேவியேவையும் கமனேவையும் போலவா? அந்தச் சகதிக்குள் உங்களுமே தன்னப் போகிறீர்கள்? நீங்களா? நீங்களா நிக்கோலாஸா கஸ்டப்போவிடம் கூலி பெற்றுக் கொண்டதாகச் சொல்லப் போகிறீர்கள்? தேசத்துறாகி கொலைகாரன் என்று ஒப்புக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? வேண்டாம். வேண்டாம். நிக்கோலாஸா, எது வந்தாலும் வரட்டும். மெனனமாகச் சாவதே நல்லது.

புக்காரரின்: அது எனக்கு மிகவும் எளிதானது அன்யுத்தா. அவர்கள் என்னைச் சித்திரவதை செய்தாலும் கூட. ஆனால் நான் என்னைப் பற்றி சித்திக்கவில்லை. தங்கனோடு ஒத்துழைத்தவர்களின் மனைவிமாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது உனக்குத் தெரியும்.

லாறினா: எனக்காகவா? எனது நலனுக்காகவா? என்னைக் காப்பாற்றவா முயற்சிக்கிறீர்கள்? உங்கள் அகௌரவத்தின் மீது நான் உயிர் வாழ்வேன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? புக்காரின்: அப்படியில்லை. அன்யுத்தா, நான் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளிக்க மறுக்கிறேன் என்று வைத்துக் கொள். லூபியன்சாவின் பாதாளச் சிறையில் நான் கட்டுக் கொல்லப்படுவேன். நீயும் கொல்லப்படுவாய். நமது உடல்கள் பின்னர் ஒரு பொதுச்சுவக் கிடங்கில் வீசி எறியப்படும். ஒருவருக்கும் தெரியாது. நாம் மறக்கப்பட்டு விடுவோம். இத்தகைய வீரத்தால் யாருக்கு லாபம்? லாறினா: ஆனால் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தால் அந்தச் சகதிக்குள் உங்களை முழுகடிப்பதால் என்ன நன்மை கிடைக்கப் போகிறது?

புக்காரரின்: உன் உயிருக்கு ஏதாம் நடக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் தான் நான் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுப்பேன். ஸ்டாலினின் வளத்தையை நம்ப முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றுவது எதிர்காலத்தில் பலருக்கு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளிக்க ஒரு

தூண்டுதலாக அமையும் என்று அவன் நினைக்கக் கூடும்.

லாறினா: ஆனால் உங்களை ஒரு தேசத்துரோகி என்று ஆக்கி விட்டு வாழ்வதை நான் விரும்பவில்லை நிக்கோலாஸா.

புக்காரரின்: இல்லை. நீ வாழத்தான் வேண்டும் அன்யுத்தா. ஏனென்றால் என் பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கத்தை எதிர்காலத்தில் உன்னால் துடைக்க முடியும். லாறினா: எதிர்காலம் ஏது நிக்கோலாஸா. இந்தப் பயங்கரத்தில் இருந்து நாம் எப்போது விடுபடுவோம்? புக்காரரின்: இல்லை. அன்யுத்தா. புரட்சி இப்போது ஒரு இருண்ட குகைக்குள் ஒடி விட்டது. ஆனால் ஒரு நாள் அது அதை விட்டு வெளிவரத்தான் போகிறது. நீ இன்னும் இளம் பெண்தான். அந்தப் புதிய நாளைப் பார்க்க நீ வாழத்தான் போகிறாய். அப்போது எனது பெயருக்கு ஏற்பட்ட மாசைத் துடைக்க எனது கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற உன்னால் முடியும்.

லாறினா: உங்களுக்காக நான் செய்யக் கூடியதெல்லாம் அவ்வளவுதான்?

புக்காரரின்: ஆம். அன்யுத்தா. எதிர்காலத்துக்கு. எதிர்காலச் சந்ததிக்கு நான் நிரபராதி என்பதைப் பற்றி ஒரு கடிதம் வரையத் தீர்மானித்து விட்டேன். அதை எழுத்தில் வைப்பது மிகவும் ஆபத்தானது. உனக்கு மிகவும் ஆபத்தானது. ஆகவே அதை ஒவ்வொரு வசனமாக உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன். நீ அதை மனனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு போதும் மறக்கக் கூடாது.

லாறினா: (அவரைத் தழுவிக்கொண்டு) நிக்கோலாஸா! நிக்கோலாஸா!

(அவன் அழுகிறான். இருள்)

காட்சி 20 வமே

(லாறினா மேடையில் இருக்கிறாள். மேடைக்கு அப்பால் தொலைபேசி ஒலிக்கிறது. அது எடுக்கப்பட்டதால் பின் அமைதி. மௌனம். புக்காரின் மேடைக்கு வருகிறார். லாறினா கவலையுடன் அவரைப் பார்க்கிறாள்.) புக்காரரின்: பேசியது ஸ்டாலினின் காரியதரிசி. நான் பிளினத்துக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளேன்.

(லாறினா மௌனமாக எழுகிறாள்)

புக்காரரின்: அந்த நேரம் வந்து விட்டது. கவலைப்படாதே அன்யுத்தா. வரலாற்றில் இருண்ட காலங்கடும் உண்டு. நிலைமைகள் மாறும். அவை

மாறித்தான் ஆக வேண்டியிருக்கும். உண்மையே வெல்லும். நமது மகனை ஒரு போல்ஷெவிக்காக வளர்த்தெடு.

(அவன் எதிரே முழங்காலில் விழுகிறார்)

எனது கடிதத்தில் ஒரு வார்த்தையைக் கூட மறக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய். சத்தியம் செய். சத்தியம் செய்.

லாறினா: நான் சத்தியம் செய்கிறேன். நிக்கோலாஸா (இருள்)

மேடை இன்னும் முற்றிலும் இருளில் இருக்கிறது. ஆர்ப்பாட்டக்கூச்சல் கேட்கிறது. வெடிகம் கெட்ட எதிர்ப்பாளர் ஒழி ட்ரெட்ஸ்கியன், புக்காரினிய சண்டியர்கள் ஒழிக. தேசத்துரோகிகளுக்கும் உளவானிகளுக்கும் மரணமே பரிசு. பாசிசக் கொலைகாரர்களைச் சுட்டுத்தள்ளு. வெறிநாய்களைச் சுட்டுத்தள்ளு என்ற குரல்கள் மீண்டும் மீண்டும் கோராக ஒலிக்கப்படுகின்றது. அதன் ஒலி படிப்படியாக மேல் ஸதாயிக்கு எழுகிறது

காட்சி 21 இமே

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: நிக்கோலாஸா கைது செய்யப்பட்ட உடனே என்னையும் சிறை முகாமுக்கு கொண்டு சென்றார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக ஸ்டாலினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களைப் பற்றி நான் அங்கு தான் அறிந்து கொண்டேன். சிறையில் எங்களுக்குப் பத்திரிகைகள் எதுவும் தரப்படவில்லை. ஆனால் பெண் கைதிகளுக்காக அந்தச் செய்திகளை வாசித்துக் காட்டுவதில் சிறைத்தாதி மகிழ்ச்சியடைந்தான். நான் அதை எப்படி எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்பதை அறிவதற்காக அவன் என்னை அடிக்கடி பார்ப்பான்.

(இருள்)

காட்சி 22 வமே

லாறினா சிறைத்தரையில் அமர்ந்திருக்கிறாள். ஒளிப்பொட்டு அவளைக் காட்டுகிறது. அவளைச் சுற்றி இருக்கும் பிற பெண்களின் உருவங்கள் மங்கலாகத் தெரிகின்றன. இருளில் இருந்து சிறைத்தாதி வாசிக்கும் குரல் கேட்கிறது

சிறைத்தாதி: ட்ரெட்ஸ்கிய, புக்காரினிய கும்பலின் நேற்றைய வழக்கு விசாரணையில் அரசு வழக்குரைஞர் அவர்களின் குற்றங்களின் பட்டியலைப் படித்தார். ஜேர்மன்

பாசிச வாதிக்குடன் தொடர்பு, ஐப்பாஸிய உளவாதிக்குடன் தொடர்பு, ஸ்டாலினைக் கொல்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட வெற்றி பெறாத பயங்கரவாதச் சதி, 1918ல் லெனினைக் கொல்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட பயங்கரவாதச் சதி, குயிபிஷேவ், கார்க்கி ஆகியோரின் கொலை, யசோவை நஞ்சுட்டிக் கொல்ல முயற்சி இவை தவிர அந்நிய சக்திகளுக்கு உதவும் முகமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏராளமான நாசகார நடவடிக்கைகள்..

(பிறிதொரு பெண்கைதி லாறினாவுக்குப் பக்கத்தில் ஒளிவட்டத்துள் போகிறாள். ஒரு துவாயால் அவள் முகத்தை துடைக்கத் தொடங்குகிறாள்)

மற்றப் பெண்; (மெதுவாக) பேசாமல் இருக்க முயற்சி செய். வேதனைப்படாதிரு. நான் எப்படி இருக்கிறேன். பார்த்தாயா? நான் ஒரு கல். கல்லைப் போல் இரு.

சிறைத்தாதி: (இருளில் இருந்து) அரசாங்க வழக்குரைஞர் நீதிபதிகளுக்கு முன் இறுதியாக உரையாற்றுகையில் நாடு முழுவதிலும் வெகுஜன அமைப்புகளால் முன்வைக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை கோரிக்கையை மீண்டும் வலியுறுத்தினாள்.

(அரசு வழக்குரைஞர் விளையின்ஸ்கி உற்சாகமாக கம்பிரமாகக் காட்சியளிக்கிறார்)

விளையின்ஸ்கி: வெறிபிடித்த நாய்களை எல்லாம் கட்டுக் கொல்ல வேண்டும் என்று நான் கோரிக்கை விடுக்கிறேன்.

(பலமான கரகோஷம்)

நீதிமன்ற விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் கழியக் கழிய குற்றவாளி புரிந்துள்ள வெட்கங் கெட்ட முன்மாதிரியற்ற. அதிர்ச்சியுட்டும் பயங்கரமான குற்றத் தொடர்புகள் மேலும் மேலும் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டன. படு கேவலமான, இறுகித் தடித்த, மாணங்கெட்ட, கட்டுப்பாடற்ற, ஒழுக்கமற்ற, குற்றவாளிகளின் மொத்தமான, வெறுக்கத்தக்க, வெட்கம் அற்ற குற்றச் செயல்கள் இவற்றின் முன் மறைந்து போகின்றன.

(மீண்டும் கரகோஷம்)

நமது மக்களின் கோரிக்கை ஒன்றுதான். சபிக்கப்பட்ட ஐந்துக்களை நசுக்குங்கள். காலம் கழியும். வெறுக்கத்தக்க தேசத் துரோகிகளின் சவக்குழிகள் மீது களைப்பூண்டுகள் வளரும். கடந்த காலத்தின் கடைசிக் குப்பை கூழங்கடும் அகற்றப்பட்ட பாதையின் மீது நண்கள், நமது மக்கள், நமது அன்புக்குரிய தலைவரும் ஆசானுமான மாபெரும் ஸ்டாலின் தலைமையில் முன்பு போலவே கம்யூனிசத்தை நோக்கி முன்னேறுவோம்.

(முடிவற்ற கரகோஷம். விளையின்ஸ்கியின் மீது விழுந்த

ஒளிப்பொட்டு அணைகிறது. லாறினாவும் மற்றப் பெண்கையும் தெரிகிறார்கள்.

சிறைத்தாதி: (இருளில் இருந்து) புக்காரினா! போய் வாயிலைக் கழுவு. இன்றைக்கு உனது முறை. மற்றப் பெண்: தயவு செய்து அவளை வருத்தாதே. அவளுக்குப் பதிலாக நான் செய்வேன்.

(இருள்)

காட்சி 23 இமே

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: நிக்கோலாஸா கொல்லப்பட்டு சில மாதங்களுக்கு பிறகு என்னை ஒரு புகைவண்டியில் ஏற்றி மொஸ்கோவுக்கு கொண்டு வந்தார்கள். NKVD தலைமை அலுவலகத்திற்கு என்னைக் கொண்டு போனார்கள். உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான மக்கள் கொமிசாரே என்னைப் பார்க்க விரும்புவதாக அறிந்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். யாகதா கொல்லப்பட்ட பிறகு அந்தப் பதவிக்கு வந்தவர் யெஷோவ். அவர் நான் புக்காரின் வழக்கை நடத்தியவர். அவர் நான் அழைப்பதாக நினைத்தேன். யாரும் நுழைய முடியாத NKVD யின் உள்ளறை ஒன்றுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள். கதவு திறந்தது. என்னை உள்ளே போகச் சென்னார்கள்.

(கடைசிக் சொற்கள் பேசப்படும் போது வமேயில் ஒளி பரவுகிறது. பெரியா மோசையருகில் இருக்கிறார். லாறினா உள்ளே வந்து அவரைப் பார்த்தவாறு நிற்கிறாள்.)

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: வெனி உலகில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டு சிறையில் வாழ்ந்தவன் நான். யெஷோவும் அகற்றப்பட்டு விட்டான் என்பது இப்போது எனக்கு இரகசியப் பொலில் தலைவனாக பெரியா இருப்பதும் அதுவரை எனக்குத் தெரியாது.

காட்சி 24 வமே

(லாறினா அதிர்ச்சியுடனும் ஆச்சரியத்துடனும் கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு இன்னும் பெரியாவைப் பார்த்தவாறு நிற்கிறாள்.)

லாறினா: லவ்ஹெந்தி பவ்லோவிச்! நீங்கள்? மதிப்புக்குரிய மக்கள் கொமிசாருக்கு என்ன நடந்தது? மக்கள் வினோதிகளின் குடும்பங்களையே அழித்து விடுவதாகப் பயமுறுத்தினாள்? அவரும் அழிந்து போனாரா?

பெரியா: அன்னா மீக்காய் லோவ்னா தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

(அவர் தனக்கு முன் உள்ள ஒரு கதிரையைக் காட்டுகிறார். அவன் அமர்கிறான்)

லாறிலு; யெஷோவுக்கு என்ன நடந்தது?

பெரியா; அதில் என்ன உங்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை? (அவர் அவனைக் கூர்ந்து பார்க்கிறார்)

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. நான் உங்களை கடைசியாகப் பார்த்த போதிருந்ததை விட இப்போது நீங்கள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறீர்கள்.

லாறிலு; ஆச்சரியமாக இருக்கிறது இல்லையா லவ்றெந்தி பவ்லோவிச்? இன்னும் ஒரு பத்து வருசம் நான் சிறையில் இருந்தால் நீங்கள் என்னை பாரிஸில் நடக்கும் அழகுராணிப் போட்டிக்கு அனுப்பலாம்.

(பெரியா புன்னகைக்கிறார்)

பெரியா; முகாமில் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள்.

லாறிலு; நான் ஒரு கழிவு அகற்றும் தொழிலாளி

பெரியா; (அதிர்ச்சியடைந்தது போல்) கழிவு அகற்றுவதா!

லாறிலு; ஓம்.

பெரியா; உங்களுக்கு வேறு ஒரு வேலையும் தர முடியவில்லையா அவர்களால்?

லாறிலு; ஏன்? பிரதான உளவாளியின் மனைவிக்கு, தேசத்துரோகியின் மனைவிக்கு பொருத்தமான வேலையாகத் தான் அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். லவ்றெந்தி பவ்லோவிச் அது ஏன் உங்களுக்கும் இவ்வளவுக்கு குழப்ப வேண்டும்? முழு வாழ்க்கையுமே ஒரு மலக்குவியலாய் மாறிய பிறகு அதில் ஒரு கொஞ்சத்தை நான் அஞ்சுவதற்கு நான் ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்?

பெரியா; எவ்வளவு மோசமாகப் பேசுகிறீர்கள்? உங்களைப் போன்ற ஒரு பெண் இப்படியே பேசலாமா?

நீங்கள் வெட்கப்படவில்லையா?

லாறிலு; நான் இனி எதற்கும் வெட்கப்பட மாட்டேன்.

(அமைதி)

பெரியா; அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. நிக்கொலாய் இவாஜோவிச் மீது நீங்கள் ஏன் அவ்வளவு காதல் கொண்டீர்கள்?

லாறிலு; அது எனது செந்த விசயம். நான் அதை யாருக்கும் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பெரியா; எங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் அவரை அவ்வளவுக்கு விரும்பினீர்கள்.

லாறிலு; அப்போ நீங்கள்? நீங்கள் ஏன் நிக்கொலாய் இவாஜோவிச்சை விரும்பினீர்கள்?

பெரியா; நான் விரும்பினேன்? அப்படியில்லை.

லாறிலு; ஆனால் லெனின் தனது கடைசி உயிலில்

எழுதியிருக்கிறார். புக்காரின் தான் கட்சியின் செல்லப்பிள்ளை என்று. நீங்கள் அவரை விரும்பியிருக்கா விட்டால் நீங்கள் மட்டும் தான் ஒரு பொருத்தமற்ற விதிவிலக்கு.

பெரியா; லெனின் கடிதத்தைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொன்னது புக்காரின்தானே?

லாறிலு; இல்லை. நானே படித்தேன்.

பெரியா; லெனின் அதைக் கண்காலத்திற்கு முன்பு எழுதினார். இப்போது அதைச் சொல்வது பொருத்தமில்லை.

(அவர் ஒரு மணியை அடிக்கிறார். அங்கு வந்த பணியாளிடம் சொல்கிறார்)

பெரியா; கொஞ்சம் சேன்ட்விச்சம் பழமும் டியும் கொண்டு வா.

(மேசையில் இருந்த ஒரு பைலைப் புரட்டுகிறார். பின் லாறிலுவைப் பார்க்கிறார்)

பெரியா; அன்னா மீக்காய் லோவ்னா? உண்மையிலேயே உங்களுக்கு தொடர்ந்து வாழ விரும்பமில்லையா?

அதை நம்ப முடியாது. நீங்கள் மிகவும் இளமையோடு இருக்கிறீர்கள். வாழ்வு உங்களுக்கு முன்னே இருக்கிறது.

லாறிலு; ஆனால் நீங்கள் என்னைச் சுடுவீர்கள்?

பெரியா; எல்லாமே உங்கள் எதிர்கால நடத்தையைப் பொறுத்தது.

(பணியாளர் ஒரு உணவுத் தட்டுளும் இரண்டு பீங்கான்களுடனும் வருகிறான். பீங்கான்களை பெரியாவுக்கு லாறிலுவுக்கும் முன்வைத்துப் பரிமாறுகிறான். லாறிலு உணவைப் பங்காது முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறான்)

பெரியா; சாப்பிட மாட்டீர்களா? ஏன்? நான் உங்களுடன் சோந்து தேனீர் குடிக்க மிகவும் விரும்புகிறேன். இவை நல்ல திராட்சைகள். நீங்கள் கண்காலமாகத் திராட்சை சாப்பிட்டிருக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் சாப்பிடா விட்டால் நான் உங்களுடன் இனி எதுவும் பேச மாட்டேன்.

லாறிலு; என்னோடு பேசுவதற்கு முக்கியமான விசயம் எதுவும் இல்லை என்று தெரிகிறது.

பெரியா; நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள் அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. உங்கள் வாழ்க்கையை மிகவும் வசதியாக்கித் தர என்னால் முடியும். நீங்கள் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நீங்கள் யாரைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்கிறீர்கள்? நிக்கொலாய் இவாஜோவிச்சை மறந்து விடுங்கள். அவர் போய் விட்டார். உங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்!

லாறிலு; எனது மனச்சாட்சியை நான் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

(இருள்)

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா; பெரியா எதையும் சாதித்துக் கொள்ளாமலே நான் மீண்டும் புகைவண்டியில் ஏற்றி அனுப்பப்பட்டேன். நான் வெளியே அனுப்பப்படும் போது என்னோடு கூட வந்த அதிகாரியிடம் எனக்குக் கொடுக்கும்படி ஒரு பையில் திராட்சைப் பழங்களை பெரியா வலியுறுத்திக் கொடுத்தனுப்பினார். புகைவண்டியில் நான் அதைச் சாப்பிட்டேன். அதைத் தவிர பெரியா எதையும் சாதிக்கவில்லை.

சிறையில் இன்னும் நீண்ட ஆண்டுகளை கழிக்க வேண்டியிருந்தது. 'மக்கள் விரோதியின்' விதவையாக இருந்ததைத் தவிர அவரது நினைவுக்கு தொடர்ந்தும் விசுவாசமாக இருந்ததைத் தவிர வேறு எந்தக் குற்றமும் புரியாத போதிலும்... ஆனால் இப்போது அதைப் பற்றி ஏன் பேச வேண்டும்?

(அமைதி)

பத்திரிகையாளன்: அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. உங்களிடம் இன்னுமொரு கேள்வி கேட்கலாமா?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: சரி. என்ன கேள்வி? பத்திரிகையாளன்: மாஸ்கோ விசாரணைகள் பற்றி மேற்கத்தைய எழுத்தாளர் ஒருவர் ஒரு நாவல் எழுதியிருப்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவரது பெயர் ஆத்தர் கோய்ஸ்லர். அவர் தனது பிரதான பாத்திரத்தை உங்கள் கணவரை அடிப்படையாகக் கொண்டே படைத்ததாக நம்பப்படுகிறது.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: ஆம். அது எனக்குத் தெரியும்.

பத்திரிகையாளன்: தனது புத்தகத்தின் தலைப்பான 'நண்பகலில் இருள்' என்பதைக் கூட புக்காரின் நீதிமன்றத்தில் நிகழ்த்திய கடைசிப் பேச்சில் வரும் ஒரு வசனத்தில் இருந்தே அவர் எடுத்ததாக கருதப்படுகிறது. அப்பேச்சில் அவர் சொன்னார். 'நீ சாகத் தான் வேண்டியிருந்தால், எதற்காகச் சாகப் போகின்றாய் என்ற கேள்வியை உன்னையே நீ கேட்கும் போது ஒரு முற்றிலும் இருண்ட வெறுமை திடுக்கிடச் செய்யும் பிரகாசத்துடன் திடீரென்று உன் எதிரே தோன்றும்'

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: ஆம்.

பத்திரிகையாளன்: அவர் ஏன் அப்படிச் சொன்னார் என்பது ஆச்சரியம் தருகின்றது. தனது கடைசி நேரத்தில் முழுமையான அவநம்பிக்கை நிலையை அவர் அடைந்திருந்தாரா? அதனால் தான் அவ்வாறு சொன்னார்? அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: இல்லை, இல்லை.

நாங்கள் கடைசியாகப் பிரிந்த போது அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை நான் உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். எதிர்காலத்தைப் பற்றி அவருக்கு யூணமான நம்பிக்கை இருந்தது. புரட்சியில் அவரது நம்பிக்கை மாசுறுவற்றது. விசாரணையில் அவர் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார் என்பது உனக்குத் தெரியும். விசாரணையானருடன் தனது பேரத்துக்கு அவசியமான அளவுக்கு மேலாக அவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் எதையும் அளிக்கவில்லை. மோசமான விசாரணையானன் விஸின்ஸ்கியுடன் கூட அவர் வாதிட்டார். மிகவும் நாகுக்காக குற்றச்சாட்டுக்களின் பொய்மையைத் தொட்டுக்காட்ட தன்னால் முடிந்த அளவு அவர் நீதிமன்றத்தைப் பயன்படுத்தினார். 'குற்றம்சாட்டப்பட்டவனின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் என்பது ஒரு பண்டைய நீதித்துறைக் கோப்பாடீ' என்று கூட அவர் பிரகடனப்படுத்தினார்.

பத்திரிகையாளன்: அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. பின் ஏன் அவர் அந்த வாக்கியத்தைச் சொன்னார்?

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: அவர் எதற்காக இறந்தார்? ஸ்டாலினின் ஆட்சி வாழ்வதற்காகவே அவர் சாக வேண்டியிருந்தது. அதுதான் அவர் சொன்ன 'இருண்ட வெறுமை'

பத்திரிகையாளன்: நீங்கள் அதற்கு அவ்வாறு அந்தம் கொடுக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் உங்களுடன் இருந்த நாட்களில் அவர் சித்தித்தவை. உணர்ந்தவை பற்றி உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆனால் லூபியன்காவில் அவர் கழிந்த பல மாதங்களில் அவரது மனநிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. அது பற்றி உங்களுக்கு நிச்சயம் இல்லை.

அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: இல்லை. எனக்கு நிச்சயம் தான்.

(மௌனம்)

பத்திரிகையாளன்: அன்னா மீக்காய் லோவ்னா. நீங்கள் இன்னும் ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்களா? அன்னா மீக்காய் லோவ்னா: உனக்கு ஷேக்ஸ்பியரின் இந்த வரிகள் தெரிந்திருக்கும். 'நெடுநாளர் பணி நிறைவேறியது நாம் துயில் கொள்ள வேண்டும்' விரைவில் எனது நீண்ட நான் பணி நிறைவேற்றப்படும் என்றே நம்புகிறேன். அதன் பிறகு தூக்கத்தில் நிறைவு காண்பேன்.

(இருள்)

இரண்டு கடிதங்கள்

அன்ன மீக்காய் லோவ்னு அவர்களுக்கு.

மதிப்புக்குரிய அன்ன மீக்காய் லோவ்னு!

ரஷ்ய மொழியில் நான் மோசமாக எழுதுவதையிட்டு என்னை மன்னியுங்கள். இருப்பினும் அம்மொழியில் நான் நிறைய வாசிக்கின்றேன். சோவியத் யூனியனில் நான் ஒருபோதும் வாழ்ந்ததில்லை. ரஷ்ய மொழி பற்றிய எனது அறிவு அனைத்தும் நான் தானாகவே கற்றுக் கொண்டவை.

புக்காரினது அவலமும் மரணத்தின் பின்னான அவரது மீட்சியும் நீண்ட வீரம் செறிந்த உங்கள் சகிப்புத் தன்மை பற்றியும் நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாடகப்பிரதி ஒன்றை இத்துடன் உங்களுக்கு அனுப்புகின்றேன். இந்த நாடகத்தை எழுதுவதற்குரிய பிரதான தூண்டுதலை ஒகொன் யோக் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த உருக்கமான உங்கள் நினைவுக்குறிப்புகளில் இருந்தே பெற்றேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளை அப்படியே பயன்படுத்தியுள்ளேன். ஆயினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மற்றப் பாத்திரங்களுக்குச் செய்தது போலவே, உங்கள் உணர்ச்சிகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் சித்தரிப்பதில் நாடக ஆசிரியனுக்குரிய கதத்திரத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளேன். இதையும் நீங்கள் மன்னிப்பீர்கள் என்று நம்புகின்றேன். வரலாற்று உண்மைகளின் அடிப்படையிலேயே நான் நாடகத்தை எழுதியுள்ள போதிலும் நாடக அமைப்பைக் கருத்திற் கொண்டு சில காட்சிகளில் சில சம்பவங்களை வேறு

முறையில் இணைத்துள்ளேன் அல்லது ஒழுங்கமைத்துள்ளேன்.

இந்த நாடகத்தின் தலைப்பான நெடுநாள் பணி (The long day's Task) ஷேக்ஸ்பியரின் 'அந்தனியும் கினியோபரத்ராவும்' நாடகத்தில் வரும் பின்வரும் வரிகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

நெடுநாள் பணி நிறைவேறியது

நாம் துயில் கொள வேண்டும்.

(The long day's task is done,
and we must sleep)

பர்ஸ்ட்நாக் இவ்வரிகளை ரஷ்ய மொழியில் பின்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

Konchen trud

Bol shogo dnya. Para na otdyh

ஒரு நாடக ஆசிரியரின் தனது நாடகத்தை தனது பாத்திரம் ஒன்றின் தீர்ப்புக்காக சமர்ப்பிக்கும் வாய்ப்பு மிக அரிதாகவே கிடைக்கும். இந்தப் படைப்பை நம்பிக்கையுடனும் அதேவேளை ஆதங்கத்துடனும் தங்களுக்கு அனுப்புகின்றேன். இந்த நாடகத்தின் சமர்ப்பண உரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ள அதே கௌரவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றேன்.

இனிய வாழ்த்துக்களுடன்.

மெஜி சிறிவர்த்தன

மதிப்புக்குரிய மெஜி சிறிவர்த்தன அவர்களுக்கு.

ஆழ்ந்த உனக்கிணர்ச்சியுடன் உங்கள் கடிதத்தைப் படித்தேன். துரதிஷ்டவசமாக எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. அதனால் உங்கள் நாடகத்தைப் படிக்க முடியவில்லை. ஆயினும் உங்கள் கடிதத்தில் இருந்து ஒகொன் யோக் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட எனது நினைவுக்குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அது எழுதப்பட்டிருப்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன்.

எனது நினைவுக்குறிப்புகள் உங்கள் உள்ளத்தில் எழுப்பிய உணர்வுகளுக்காகவும் நிக்கோலாய் இவானோவிச்சினதும் எனது துரப்பாக்கியம் குறித்து நீங்கள் காட்டும் அனுதாபத்துக்காகவும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

தற்போது 1988ம் ஆண்டுக்கான ஸ்னம்யா சஞ்சிகை எனது நினைவுகளை வெளியிட்டு வருகின்றது. ஸ்னம்யாவின் பத்தாவது இதழில் எனது நினைவுக்குறிப்புகளின் முதல் பகுதி வெளிவந்துள்ளது. பதினொராம் பன்னிரண்டாம் இதழ்களில் அது தொடரும். ரஷ்ய மொழியில் நீங்கள் நன்றாகவே எழுதுகிறீர்கள். அதை விட நன்றாக வாசிக்கிறீர்கள் என்பது தெரிகிறது. உங்கள் நாடகத்தை நிறைவு படுத்துவதற்குரிய துணைத்தகவல்கள் இத்துடன் உள்ளன.

மதிப்புடன்

லாறினா அன்ன மீக்காய் லோவ்னு

முலஸ்தானம்

காரணத்துக்காக காரியமாகுதல் படைப்பு.
காரியத்துக்காக காரணம் தேடுதல் விஞ்ஞானம்.
தேடுதல் காரணமாக தேவைகள் தோன்றி மீண்டும்
மீண்டும் காரியமாகுதலினால் படைப்புகள்
தோன்றுவது பரிணாமம். தேவைகள் தொடர்வதால்
படைப்புகள் தொடர்ந்து ஞானம் வளர
இச்செயல்முறையானது தொடர்பியக்கமாக
நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருக்கும். இயக்கம்
தொடர்வதாயின் சக்தி தேவை. எங்கோ எதுவோ
தன்னை அழித்து இயக்கத்தின் தொடர்விற்காய்
தியாகத்தினைச் செய்து கொண்டேயிருக்கும்.
இச்செயல்முறைக்கு வாழ்வு என்றும் அதன்
விளைவு தான் உலகமென்றும் சொல்லிக்
கொள்கிறார்கள்.
பிரமன் படைக்க விஷ்ணு காத்து சிவன் அழித்துக்
கொள்கிறான். சக்தியில்லாமல் சிவன் இல்லை.
அவனில்லாமல் அணுவும் அசையாது. அதனால்
சக்தியில்லாமல் இயக்கமில்லை என்கிறது இந்து
மதம்.
கருவுடன் இலத்திரன்களை இழுத்துப் பிடித்துக்
கொண்டிருக்கும் சக்தி இல்லாது போனால் அணு
இருக்க முடியாது. அணுவில்லாது கருப்பொருள்
இல்லை. பொருளில்லாது உலகமில்லை என்கிறது
விஞ்ஞானம்.
இயக்கமின்றி எதுவுமில்லை என்று விஞ்ஞானம்
மெய்ஞ்ஞானம் இரண்டுமேதான் சொல்கின்றன. இயக்கம்
தானாக என்றும் ஆரம்பித்ததில்லை. இயக்கம்
இருதிலை சாப்பாது. அது ஆரம்பிப்பதற்கு
'ஏற்றத்தாழ்வு' இன்றியமையாதது. பந்து தானாக
உருள ஆரம்பிக்காது. சமதரை வெள்ளம் ஆறாக
ஓட முடியாது. இயந்திரங்களை இயக்குவதற்கும்
ஆரம்ப உந்துவிசை இருந்தேயாக வேண்டும்.

அழுத்தம் கூடிய இடத்திலிருந்து குறைந்த
இடத்திற்கு மின்சாரம் பாய்கிறது. அழுக்கம் கூடிய
இடத்திலிருந்து குறைந்த இடத்திற்கு காற்று
வீசுகிறது. பணக்காரனைக் கண்டு தான் ஏழை
கடுமையாக உழைக்க முற்படுகின்றான்.
சகல இயக்கங்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு தான்
முன்னோடி. உலகம் முழுவதும் இந்த இயக்கத்
தத்துவத்தினால் அடக்கம் பெறுகிறது.
ஏற்ற இறக்கங்கள் தென்றலையும் தோற்றுவிக்கலாம்.
குறுவளியையும் தோற்றுவிக்கலாம். சிற்றருவியையும்
தோற்றுவிக்கலாம். பெருவெள்ளத்தையும்
தோற்றுவிக்கலாம். எல்லாமே ஏற்றத்தாழ்வின்
இருசாள் நிலைகளைப் பொறுத்தது.
விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் இந்தத்
தேற்றப்பாடுகளுக்கு விளக்கம் சொல்கின்றன.
விளைவுகளின் தாக்கத்தை குறைப்பதற்கு பரிகாரம்
தேட முயல்கின்றன. விளைவுகளினின்றும் முற்றாகத்
தப்பியோட இவற்றினால் வழிகாண முடிவதில்லை.
காரணம் படைப்பின் தத்துவமே இந்த
ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் தான் புரிய வைக்கப்படுகிறது.
நாமும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சகல பொருட்களும்
இயக்க நிலையில் தான் இருக்கின்றோமே. ஏன்
இவையெல்லாம் இப்படியிருக்க வேண்டும் என்று
சித்திக்கக் கற்றுத்தருவதே விஞ்ஞானமும்
மெய்ஞ்ஞானமும்.
சக்தி இல்லாமல் உலகமில்லை என்பதை இரண்டு
ஞானங்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. இச்சக்தியின்
மூலம் எது என்பதற்கு இரண்டுமே விளக்கம்
சொல்ல முடியாதிருக்கின்றன.
இந்த மூலத்தின் ஸ்தானம் எதுவென்று
புரியப்படும்வரை காரணமும் காரியமும்
ஒன்றையொன்று துரத்திக் கொண்டிருக்க..
வாழ்வு இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்.

-சீவதாசன்-

நீலம் சில்க்

உங்கள் தெரிவிற்கென்றே
எங்களிடம் எண்ணற்ற நவீன டிசைன்களில்

1453 GERRARD ST EAST,
TORONTO, ONT
Tel:- (416) 778-SILK/7455

பெண்களிற்கான
திருமண கூறைப் புடவைகள்
காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவைகள்
தர்மாவரம், மைசூர் சில்க்
சேலைகள்
காஸ்மீர் சில்க் அனைத்து
வகையான நூல் சேலைகள்
பிறவுஸ் துணிகள் மற்றும்
சகலவிதமான கவரிங்
ஆபரணங்கள்

ஆண்களுக்கான
பட்டுவேட்டிகள், நூல்
வேட்டிகள், லுங்கிகள், குர்தா
செட், பானஸ் சேர்ட்டுகள்

சிறுவர் சிறுமியருக்கான
நவீன ரெடிமேட் ஆடைகள்

மற்றும் தமிழ் பக்திப் பாடல்கள் திரைப்படப்
பாடல்களை தரமாக பதிவு செய்யப்பட்ட
ஒடியோ, C.D களையும் பெற்றுக் கொள்ள
விஜயம் செய்யுங்கள்.

உங்களுக்குத் தேவையான சாறி பிளவுஸ்கள்
ஒரு மணி நேரத்திற்குள் தைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

ஸ்ரீ சீவா ஜுவலர்
SRI SIVA JEWELLERY

**721 BLOOR ST. W, SUITE 2C,
TORONTO, ONTARIO.**